

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

ПРЕМ'ЄРа року: гра триває

223 народні депутати проголосували за надання згоди на призначення Прем'єр-міністром України Юрія Єханурова. Для схвалення остаточного рішення не вистачило трьох голосів. Ось як голосували фракції: Компартії — 0; Партії регіонів — 3; «Наша Україна» — 45; Народної партії — 44; БЮТ — 1; СПУ — 25; УНП — 22; «Єдина Україна» — 4; СДПУ(о) — 0; «Вперед, Україно!» — 20; «Партії «Реформи і порядок» — 6; ПППУ — 15; НРУ — 14; НДП і «Трудова Україна» — 11; позафракційні — 13.

фото Олександра КЛИМЕНКА

Ранкове засідання 20 вересня

Перед розглядом питання про надання згоди на призначення Президентом України Прем'єр-міністром Юрія Єханурова народні обранці, як і домовлялися на погоджувальній раді, заслухали інформацію Держкомітету статистики про стан економічного і соціального розвитку країни. У своїй доповіді голова комітету Олександр Осауленко наголосив: економічна ситуація в Україні досить непрості і неоднозначна. З одного боку, триває зростання ВВП, з другого — ці темпи уповільнилися. **(Закінчення на 2-й стор.).**

фото Сергія КОВАЛЬЧУКА

У світі нафта дорожчає. А у нас?

Ціни на нафту на нью-йоркській товарно-сировинній біржі знову поповзли вгору. У контрактах на постачання «чорного золота» на жовтень фігурує ціна майже 65 доларів за барель. Це на 1,7

долара більше, ніж минулої п'ятниці. Водночас Москва оголосила про запровадження від першого жовтня нового експортного мита на сиру нафту. Згідно із розпорядженням, підписаним ро-

сійським прем'єр-міністром Михайлом Фрадковим, за тону сирової нафти експортерам доведеться платити майже 180 доларів. Нині експортне мито на російське «чорне золото» становить 140 доларів за тону.

(Закінчення на 5-й стор.).

■ Я ВАМ ПИШУ...

Щоб річки стали чистішими

Розорати поля до самого русла річки була ідея Микити Хрушова. Ще тоді вчені писали, що такі дії загублять річки. Так і сталося: малі річки шезли, а великі — замулені стоками з полів. Адже біля берегів треба залишати долоку метрів п'ятдесят-сімдесят. Її не покидати її аби як, щоб бур'яном заростала, а засіяти багатолітньою травой. Тоді річки стануть чистіші і риби в них буде більше.

Віктор ШАБЛИЙ.
Павлоград
Дніпропетровської області.

Народний депутат України, один із лідерів СПУ Йосип ВІНСЬКИЙ заявляє, що після невідтримання парламентом кандидатури Юрія Єханурова Президент мусить якнайшвидше запропонувати нову кандидатуру на пост Прем'єр-міністра

Лідери з торгівлі живим товаром

Щорічно продають і купують для використання в сучасних формах рабства від 800 до 900 тисяч людей. Згідно з даними Представництва Міжнародної організації міграції в Україні, у кожній десятій людини є хтось із близьких, якоюсь мірою постраждалих від торгівлі людьми. Висновки Міжнародної організації з питань міграції ще невтішніші. Серед держав південно-східної Європи Україна перебуває на першому місці за кількістю жертв торгівлі людьми. Далі в списку значаться Китай, Ірак, Грузія, Вірменія й Узбекистан.

Про це вчора йшлося на засіданні «круглого столу», організованому Міністерством України у справах сім'ї, молоді та спорту і посольством США в Україні.

(Закінчення на 5-й стор.).

Коротко

■ 26 вересня в Києві стартує місячник з благоустрою, озеленення та поліпшення санітарного стану міста.

■ Згідно з даними Представництва Міжнародної організації з питань міграції, в Україні у кожній десятій людини є хтось із близьких, що якоюсь мірою постраждали від торгівлі людьми.

■ Віднині до тарифної сітки УМС включено ДЖИНС.

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Міносвіти обіцяє посадити за парти дорослих, а студентам — підвищити стипендії

Міністерство освіти та науки розробило законопроект про освіту дорослих. На думку в. о. міністра С. Ніколаєнка, проект дасть можливість кожній людині удосконалити свої професійні знання і розвивати творчі переваги.

А ось нинішнім студентам у цьому відомстві пообіцяли підвищити стипендії. З 1 січня 2006 року студенти вищих навчальних закладів I—II рівня акредитації одержуватимуть до 116 гривень, III—IV рівня — до 140 грн. Учні профтехучилищ відповідно можуть розраховувати на 93 гривні на місяць. Крім того, у бюджеті-2006 передбачено певні преференції студентам педагогічного профілю. Їм стипендії планують збільшити додатково на 10 відсотків. А тисячу особливо наполегливих студентів сільськогосподарських вузів простимулюють підвищеними стипендіями. За інформацією міністерства, всі пільги, що раніше надавалися студентській братії, також залишаються.

Туреччина готова інвестувати у Крим

Турецькі інвестори виявляють велику зацікавленість реалізацією великомасштабних програм з розвитку туристсько-рекреаційного комплексу АРК. Вони готові інвестувати у півострів 20 млрд. доларів протягом 10 років.

Уже відбулися зустрічі представників ділових кіл Туреччини з керівниками і фахівцями міністерств Криму, на яких розглядалися інвестиційні проекти. Як повідомила прес-служба Ради міністрів АРК, кримський прем'єр Анатолій Матвієнко під час зустрічі з міністром культури і туризму Туреччини Аттілою Кочем заявив, що турецькі партнери могли б узяти участь не тільки в розвитку кримської туристичної індустрії, включаючи будівництво рекреаційних комплексів на узбережжі і створення нових етнографічних маршрутів, а й у спільних проектах охорони культурних та історичних пам'яток Кримського півострова.

Місто на Десні пам'ятає своїх героїв

Сьогодні Чернігів святкує 62-гу річницю визволення від фашистських загарбників. Представники влади та громадськості покладуть квіти та вінки до могил визволителів у сквері Попудренка, до меморіалу Слави на Болдиних горах, де відбудеться мітинг-реквієм «Пам'ять серця не мовчить...». У програмі святкування — масова легкоатлетична естафета на призи міської ради та гала-концерт творчих колективів міста «Чернігів святковий», повідомляє наш власний кореспондент Сергій ПAVЛЕНКО.

Дубровиця на конверті

Сьогодні свій 1000-літній ювілей відзначатиме район Дубровиця на Рівненщині. З такої нагоди «Укрпошта» випустила маркований конверт із зображенням церкви Різдва Богородиці, побудованої 1861 року (на знімку). Серед святкових заходів — відкриття пам'ятників Тарасові Шевченку і князні Уляні Гольшанській. «Пісні рідного краю» лунатимуть у виконанні кращих аматорських колективів області, Черкаського народного хору, яким тривалий час керував земляк дубровичан народний артист України Євген Кухарець, повідомляє наш власний кореспондент Олександра ЮРКОВА.

Як повідомляє прес-служба Верховної Ради, днями депутатський клуб «Парламент» з участю народних депутатів України та депутатів Київської міської ради проведе змагання з більярду, а згодом і змагання з рибної ловлі коропа

В інтерв'ю журналістам у кулуарах парламенту державний секретар Олег РИБАЧУК сказав, що ініціює звільнення першого заступника держсекретаря Олександра Мощика і заступників держсекретаря Маркіяна Лубківського та Бориса Соболева

■ ТОЧКА ЗОРУ

Анатолій Матвієнко: у Криму назріває корупційний переворот

На екстреній прес-конференції в Сімферополі Голова Ради Міністрів Криму, лідер УРП «Собор» Анатолій Матвієнко (на знімку) заявив, що в Криму назріває корупційна змова частини політичних сил. Їх не бажання, за його словами, полягає в тому, щоб установити в Криму корупційну владу, сховати кримські «кримінальні сім'ї» від уваги українських або міжнародних правоохоронних органів і страх жити по-новому.

Усе це, на думку Анатолія Матвієнка, робиться з метою кардинально помяти принципи здійснення владних повноважень в АРК, «установити на місці конституційної Ради Міністрів закрити тіньову структуру, обрану зі зручних для маніпуляції людей, що є зрадою інтересів Криму й України».

Прем'єр був змушений визнати, що сьогодні в Криму спостерігаються системне протистояння між урядом автономії і цілою низкою кримінально-фінансових груп, спроби втягування шляхом прямого підкупу або шантажу в цю справу депутатів ВР АРК.

Причину протистояння й запеклого опору кримінальних груп він бачить у спробах очолюваного ним уряду зробити економіку республіки прозорою, вивести з тіні фінансові потоки, навести порядок у ключових галузях економіки. Анатолій Сергійович прозоро натякає на корупційне прикриття з Києва, де «частини кримських політиків намагалися знайти підтримку своїм корупційним планам».

За словами Анатолія Матвієнка, спроби його однодумців знайти компроміси з низки політичних проблем, що мають місце в АРК, а також намір зробити економіку автономії прозорою, наштовхнулися на жорсткий опір, звертання в правоохоронні органи найчастіше «бумерангом б'ють по самому уряду». Тому він вважає за необхідне не тільки попередити політичну еліту краю не піддаватися на провокації, а й звернутися до вищого керівництва країни негайно відреагувати на кримську ситуацію і вжити жорстких заходів.

Пообіцявши Президенту країни надати імена всіх, хто прагне здійснити «кримський корупційний переворот», кримський прем'єр чекає від нього адекватної і швидкої реакції. Від РНБО України А. Матвієнко чекає перевірки в повному обсязі діяльності уряду АРК, і зокрема правоохоронних органів півострова, з метою розриву стійких зв'язків останніх з кримським криміналітетом, а також сподівається на створення спеціальної парламентської комісії для захисту конституційного ладу України на території Криму.

Довідатися особисто в Анатолія Сергійовича, як на все це відреагували вищі керівники держави, насамперед Президент Віктор Ющенко, нам поки що не вдалося — увага всіх прикута до гарячих подій у Верховній Раді, де розглядалося питання про нового керівника уряду України. Тема чекає свого продовження.

■ В ОСТАННЮ ХВИЛИНУ

Анатолій Матвієнко подав у відставку з посади Голови Ради Міністрів Автономної Республіки Крим. Як повідомили у прес-службі Ради Міністрів АРК, з відповідним зверненням він звернувся до Президента України Віктора Ющенка. Причиною відставки А. Матвієнко назвав позицію його партії не підтримувати кандидатуру Юрія Єханурова на посаду Прем'єр-міністра України.

■ ФОТОФАКТ

На XI міжнародній виставці «Поліграфія-2005», що відкрилася в Національному комплексі «Експоцентр України», своєю продукцією представили 180 фірм і підприємств.

На знімку: під час роботи виставки.

Фото Володимира ТАРАСОВА (Укрінформ).

ПРЕМ'ЄРА року: гра триває

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 20 вересня (Початок на 1-й стор.).

Здебільшого пожинаємо плоди попередньої роботи — уповільнення темпів зростання обсягів виробництва розпочалося ще у другому кварталі минулого року. Тож якщо у січні 2005-го приріст ВВП становив понад 6 відсотків, то за 8 місяців цього року — лише 2,8 відсотка. Основними чинниками, які впливають на негативну динаміку вітчизняної економіки, за словами О. Осауленка, є передусім такі: несприятлива економічна ситуація на зовнішніх ринках та незадовільний інвестиційний клімат. До того ж, зазначив доповідач, в Україні так і не було сформовано конкурентоспроможну внутрішню структуру виробництва, а вітчизняна промисловість має передусім сировинну спрямованість. Найкраще це видно на прикладі таких визначальних галузей промисловості, як металургія і нафтопереробка, де обсяги виробництва скоротилися на 3,2 і 8,6 відсотка. Водночас спостерігається зростання обсягів виробництва у тих галузях економіки, які зорієнтовані на внутрішній ринок, — у харчовій промисловості, будівництві, виробництві деревини, поліграфії тощо. Негативно впливає на розвиток економіки й те, що темпи зростання зарплат та соціальних виплат випереджають динаміку виробництва. А це суперечить усім законам економіки, підсумував доповідач.

Після цього на вимогу фракції БЮТ і «Єдина Україна» Голова Верховної Ради оголосив перерву для консультацій. Об 11.35 до парламенту прибув Президент України Віктор Ющенко, і депутати розпочали розгляд питання про надання згоди на призначення Прем'єр-міністра України. Звертаючись до на-

родних обранців, глава держави заявив: нині настав той момент, коли політична еліта нації мусить згуртуватися, керуючись вищими інтересами країни, і дати оцінку та відповіді на всі виклики. «Я вас закликаю сьогодні не до інтриг, не до війни, не шматувати країну, а чесно говорити про інтереси нації та держави, — наголосив Віктор Ющенко. — Це єдина база, на якій

ще можемо виграти ради інтересів народу». Президент також підкреслив, що сьогодні вирішується не доля Юрія Єханурова — бути чи не бути йому прем'єром. А доля парламенту, Президента ефективно і адекватно реагувати на здатність забезпечувати стабільність у державі. «Це тест, який повинен пройти парламент», — сказав Віктор Ющенко.

Глава держави окреслив своє бачення процесів, які нині відбуваються у країні. Зокрема, В. Ющенко заявив, що «в Україні задіяний цинічний план руйнації влади, до якого залучився дехто з «Майдану» і дехто з тих, хто хотів розігнати «Майдан». За словами Президента, у цю гру дав себе втягнути і попередній уряд. Тому главою держави було здійснено низку кроків, зокрема й відставку всього складу уряду. Президент ще

раз акцентував увагу на тому, що конфлікт, який виник у владній команді, лежить не у площині стосунків між різними сторонами. Йдеться про збереження України як держави загалом.

Виступаючи в парламенті, Віктор Ющенко запропонував план стабілізації ситуації у державі на найближчі сім місяців, протягом яких доведеться працювати новому Кабміну. Це, зокрема, формування ново-

виступі заявив, що новий уряд не відмовиться від активної соціальної політики. А основним напрямом роботи буде стабілізація економіки. «Наша стратегія — поєднання макроекономічної політики з базовими принципами соціальної політики», — сказав Ю. Єхануров. Серед першочергових урядових завдань він назвав, зокрема, виконання держбюджету-2005 та ухвалення державного бюджету на наступний рік, а також розроблення активних регіональних моделей заради того, щоб голос регіонів було почуто. Ю. Єхануров також пообіцяв, що нова урядова команда приділятиме першочергову увагу сільському господарству, підтримці вітчизняного виробника, захисту інтересів України на закордонних ринках, зростанню зарплати в реальному секторі економіки. Планується, що у Кабміні з'явиться нова посада — віцепрем'єра з питань регіональної політики. «Не чекайте від уряду сенсацій і шоденних прес-конференцій», — сказав Ю. Єхануров. — Буде копітка шоденна праця».

Кандидат на посаду прем'єра відповів на запитання депутатів, а представники фракцій аргументували свою підтримку або не підтримку претендента на прем'єрське крісло.

Окрім того, присягу народного депутата України склали Лев Глухівський, Володимир Ступак, Олександр Марченко, Микола Пороський, котрі обрані за виборчим блоком Віктора Ющенка «Наша Україна». Депутат Людмила Давидова перейшла із фракції «Єдина Україна» до «Вперед, Україно!», а депутата Володимира Гошовського виключено з фракції СПУ. Народні обранці привітали з днем народження своїх колег Володимира Бойка та Геннадія Горлова.

Юліана ШЕВЧУК.

Фото

Олександра КЛИМЕНКА.

■ ДУМКИ З ПРИВОДУ

Анатолій ГІРШФЕЛЬД (фракція Народної партії):

— У деяких парламентаріїв не вистачило здорового глузду. Голосування показало, що є дуже сильні настрої розхитати ситуацію, створити подальшу кризу. В частини депутатів — неконструктивно налаштованої опозиції — є настрої реваншу. Хоча те, що недовірали лише три голоси, свідчить: багато політичних сил прагнуть стабільності і бачать конструктивний розвиток держави. Це великий урок для парламенту, і майже немає сумнівів, що кандидатура Юрія Єханурова — єдина, довкола якої може бути знайдено компроміс.

Ігор ШКІРЯ (фракція Партії регіонів):

— Треба розмовляти з депутатами, але не з позиції сили, вказівок, а нормального діалогу. Ми вийшли з

реальною пропозицією: давайте негайно втілювати політреформу. Саме політреформа сьогодні — ключове слово. Якщо раніше на нас, депутатів-мажоритарників, певною мірою тиснули у зв'язку з політреформою, то сьогодні майже 80 відсотків парламентаріїв згодні з тим, що конституційна реформа потрібна негайно.

Георгій МАНЧУЛЕНКО (фракція УНП):

— У нашої фракції також є багато претензій, у тому числі щодо формування Кабміну — розділити владу і бізнес, привести українських патріотів на відповідальні посади. Але в цій ситуації ми вирішили бути з Президентом, а не з тими, хто розхитує українського човна так, що в нього вже починає литися вода. Вочевидь, узяли гору вузькопартійні інтереси, пов'язані з наступною виборчою кампанією. Однак Президент має право повторно вносити кандидатуру Юрія Єханурова на посаду прем'єра.

Вадим МІСЮРА (фракція СДПУ(о):

— Мабуть, це один із небагатьох за останній час випадків, коли жодні корпоративні чи особисті інтереси не спрацювали в ході підготовки голосування. Хоча були різні пропозиції фракціям, і пости, і певний тиск на частину депутатів. Це говорить про те, що парламент починає політично формуватися.

Валентин ЗУБОВ (фракція БЮТ):

— Ми голосували не проти Ю. Єханурова, і не тому, що його персонально не сприймаємо. Ми проти непослідовності й нечесності у вирішенні стратегічно важливих завдань. Коли Президент говорив правду: 24 серпня, коли хвалив уряд, чи нині, коли звинуватив його у всіх бідах у державі?

І коли маси оволодіють технологіями...

■ ДО ПАРЛАМЕНТСЬКИХ СЛУХАНЬ

У Верховній Раді заплановано парламентські слухання з питань розвитку інформаційного суспільства в Україні. Гарячі голови пропонують проводити їх щопівночі. Розуміючи не-реальність ідей, зазначу: голови гарячі, але не дурні.

Розвинуті країни вже мають національні програми побудови інформаційного суспільства. 2003-го в Женеві зустрілися представники провідних держав з цієї проблеми. Було прийнято декларацію принципів «Побудова інформаційного суспільства — глобальне завдання в новому тисячолітті» і план дій.

Одне слово, світ переходить до нового етапу розвитку людства — ери інформаційних комунікаційних технологій (ІКТ). Упровадження ІКТ та Інтернет, переконані вчені, дозволить ефективніше і швидше забезпечити доступ суспільства до багатьох невідомих нині можливостей і благ.

Чи актуальне це для України, де процвітає бідність, погані дороги, провали в економіці і соціальній сфері? Якщо не хочемо пасти задніх, прагнемо гідно інтегруватися в європейське, а отже, і світове співтовариство, бути конкурентоздатними на ринку товарів і праці — мусимо інтенсивно освоювати ІКТ. Адже країна втратила щонайменше десятиліття. І Інформаційне суспільство потрібне не тим, хто живе нині, його слід будувати для прийдешніх поколінь.

Що ж таке інформаційне суспільство (ІС)? На Женевському саміті-2003 дано його повне тлумачення, яке процитую частково:

«ІС — це таке суспільство, в якому кожний міг би створювати інформацію і знання, мати до них доступ, користатися й обмі-

нюватися ними для того, щоб дати окремим особам, громадам і народам можливість повною мірою реалізувати свій потенціал...»

Сьогодні Україна посідає 100-е місце на планеті із забезпечення населення персональними комп'ютерами (менше 20 на 1000 громадян), телефон — тільки в кожного четвертого мешканця села. До ІС нам далеко, але шлях до нього починається з перших кроків.

Не стомлюватиму читача розповіддю про тих, хто стояв біля витоків побудови інформаційного суспільства — це окрема тема.

Згадаймо доступне для огляду минуле.

У програмах Президента Юшенка і Кабміну містяться положення про будівництво інформаційного суспільства в Україні.

Березень 2005-го. У Києві відбувся форум з цієї проблеми. На ньому було озвучено доповідь Президенту, підготовлену асоціаціями підприємств і громадських організацій індустрії ІКТ. У ґрунтовному документі позначено п'ять груп питань, які вимагають невідкладного вирішення.

Зокрема, професіонали рекомендують уже до 1 листопада ц. р. розробити план дій і представити його Верховній Раді. Вона повинна розглянути також кодекси законів про ІС, інші законопроекти.

Фахівці зі знанням справи критикують недоліки в галузі телекомунікацій і, що приємно від-

значити, підказують шляхи розв'язання проблеми.

Реалізуючи всі конструктивні пропозиції авторів доповіді, країна, упевнений, значно наблизить суспільство до ІКТ.

Про їх обов'язкове впровадження в найближчому майбутньому йшлося на «круглому столі», проведеному 1 липня ц. р. у столиці. Його організували Комітет ВР з питань науки і освіти за підтримки компанії «Майкрософт», Інтернет-асоціації України та «Інтерньюз-України». Фахівці, представники законодавчої і виконавчої влади, бізнесмени обговорили питання підготовки інформаційного права як основи побудови ІС, проблеми захисту інформаційних ресурсів, використання електронного цифрового підпису, забезпечення населення загальнодоступними послугами і багато іншого. Учасники «круглого столу» домовилися підготувати пакет документів з відповідними пропозиціями до сьогоднішніх парламентських слухань.

Усім зрозуміло: щоб освоїти ІКТ, необхідні комп'ютери. Попри неухильне зростання добробуту, в чому нас дотепер переконував уряд, в Україні налічується лише близько трьох мільйонів ПК, 75% яких належить корпоративному сектору. Прогнозується щорічне збільшення продажів ПК на 15-20%.

Плани планами, але вже гостро стоїть питання про розширення мережі колективного використання ІКТ і Інтернет. Це означає, що всі бібліотеки, осередки культури, школи повинні мати доступ до ІКТ. Необхідно повсюдно відкривати комп'ютерні клуби, «Укртелекому» і «Укр-

пошти» множити кількість центрів з пільговими електронними послугами. Переконалий, стимулювання таких послуг на рівні держави дозволить швидше реалізувати національну програму інформатизації країни.

Поряд з розробкою відповідного законодавства, загальнодержавних програм для бібліотек і навчальних закладів потрібні і більш «приземлені» заходи.

Слід відкрити школи комп'ютерної грамотності для дорослого населення, організувати обов'язкову перепідготовку викладачів.

І, як застерігають фахівці, не слід сподіватися лише на розширення каналів зв'язку. Число абонентів мобільного зв'язку (близько 30%) уже перевищує число користувачів стаціонарного (близько 25%). Чи треба говорити, скільки втрачає держава через свою нерозторопність (у 2004-му послуги Інтернет зросли на 45%, мобільного зв'язку — на 110%, стаціонарної телефонії — аж на 1%)...

Як вважає Сергій Азаров, координатор робочої групи Комітету ВРУ з питань науки й освіти, інформаційне суспільство — це на 95% питання соціально-економічні і лише на 5% — технологічні. Дотепер фінансування програми інформатизації не було системним і централізованим. Держава не мала можливості фінансувати її хоча б на 20%. Виходить, надія на внутрішні інвестиції?

Уряд, будемо вірити, розбереться.

Сьогодні депутати спробують допомогти йому знайти оптимальні відповіді на головне питання дня: як інформатизувати суспільство якнайшвидше.

Іван ІЛІЯШ.

Двоє «чисті перед законом», а третій?..

Генеральний прокурор України Святослав ПІСКУН стверджує, що

перший помічник Президента Олександр Третяков і голова фракції «Наша Україна», народний депу-

тат Микола Мартиненко «чисті перед законом».

Як передає УНІАН, про це С. Піскун сказав сьогодні під час брифінгу на тему: «Результати перевірки фактів, викладених у заявах Олександра Зінченка».

Зокрема, за словами Генпрокурора, після перевірки заяв екс-державного секретаря О. Зінченка міжвідомча комісія, до якої увійшли співробітники Генпрокуратури, МВС і СБУ, не виявила ознак будь-яких злочинів, котрі, як заявляє екс-держсекретар, нібито чинили перший помічник глави держави і лідер найбільшої парламентської фракції.

С. Піскун наголосив, що «причетність до будь-яких злочинів, про які вказував Зінченко, Мартиненка і Третякова не встановлена».

А що з третім фігурантом звинувачень колишнього головного канцеляриста глави держави? Генпрокурор сказав, що екс-секретар РНБО Петро Порошенко фігурує у справах за фактами порушень посадовцями апарату РНБО.

Цікаво, що напередодні оголошення цих дадноочікуваних новин сам Петро Порошенко заявив глядачам одного з телеканалів: комісія, яка зараз розслідує справу посадовців, звинувачених у корупції, не є і не може бути об'єктивною. Він повідав про свій шокний стан від проведеного у прокуратурі п'ятигодинного раунду дачі пояснень і відсутність у неї доказів його причетності до корупційної діяльності. Шоправда, 69 відсотків самих глядачів під час інтерактивного опитування висловили думку, що Петру Олексійовичу не вдасться спростувати звинувачення на свою адресу.

префікс в. о. Питання продовження їхньої кар'єри у вугільній галузі напряму пов'язується із членством у НСНУ». Обласна організація Партії регіонів зажадала від Президента України В. Юшенка негайно звільнити виконувача обов'язків міністра вугільної промисловості В. Тополова «за використання адмінресурсу у вузькопартійних цілях». Усі депутати — члени нової фракції НСНУ — раніше були активістами Партії регіонів.

Ліна КУЦЬ.

«Зоря» повинна світити власній державі

■ ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

Нещодавно на розгляд Верховної Ради подано низку законопроектів про внесення змін до закону «Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації», якими передбачається доповнити цей перелік іще низкою стратегічно важливих підприємств. Зокрема, йдеться і про ДП «Науково-виробничий комплекс газотурбобудування «Зоря-Машпроект».

«Перед тим як говорити про приватизацію, стосовно кожного стратегічного підприємства необхідно провести глибокі техніко-економічні обґрунтування, проаналізувати вплив приватизації на національну безпеку», — так пояснює свою законодавчу ініціативу автор законопроекту — народний обранець від Миколаївщини, член фракції Народної партії Валерій АКОПЯН.

Але спочатку трохи історії. Науково-виробничий комплекс «Зоря-Машпроект» — стратегічне підприємство для енергетики й оборони країни, виробник газотурбінних енергетичних установок для кораблів та агрегатів із перекачування газу. Його продукція експортується до майже 15 країн світу. Підприємство прибуткове, щорічно до держбюджету перераховує значні податки й збори, тут збережено трудовий колектив кваліфікованих спеціалістів та соціальну сферу.

Однак наприкінці 2001 року наказом Мінінтрполітики шляхом злиття ВО «Зоря» і НВО «Машпроект» було створено єдине підприємство «Науково-виробничий комплекс газотурбобудування «Зоря». Об'єднання підприємств в одну юридичну особу фактично стало першим кроком до корпоратизації комплексу та його приватизації. Хоча, за чинними вітчизняними законами, приватизацію науково-виробничих об'єднань, до яких належить і «Машпроект»,

заборонено. Проте міністерський наказ це обмеження знімав. Отже, вважає В. Акоп'ян, здійснювали значно складніший план приватизації.

Потім було знову зроблено спробу приватизувати виробничий комплекс, створити на його базі підприємство з іноземними інвестиціями. Майно найбільшого і найсучаснішого заводу оцінили недорого — у 100 (!!!) мільйонів гривень. Така скромна сума, як і туманні інвестиційні зобов'язання засновників, спричинила гучний скандал. Облдержадміністрація Миколаївської області просила уряд залишити комплекс у державній власності, щоб уникнути банкрутства рентабельного заводу.

Багато експертів почали говорити, що перехід підприємства з державності у приватну потрібний для того, щоб знищити сильного конкурента. А підприємство таким було і є: газові двигуни з маркою «Зоря» працюють на судах військових флотів США, Індії, Греції та інших країн. Російські суднобудівні заводи будують кораблі з розрахунком на газові турбіни об'єднання. Крім того, річний обсяг надходження валюти в Україну тільки за виконання ремонтних робіт становить понад 25 мільйонів доларів. А після продажу підприємства весь прибуток у вигляді дивідендів ітиме не до бюджету нашої держави, а за кордон.

«На мій погляд, збитковою є сама практика приватизації найбільших компаній шляхом продажу контрольного пакету стратегічному інвестору, — каже Валерій Акоп'ян. — Такі підприємства, як «Зоря-Машпроект», чи, скажімо, ДП «Дельта-Лоцман», «Укртелеком», «Одеський припортовий завод», змогли б через кілька років самі виступати стратегічними інвесторами для інших українських і закордонних компаній. Тому мета поданого мною законопроекта — забезпечити державний контроль за підприємством, яке має стратегічне значення для економіки держави. Прийняття цього законопроекту сприятиме зростанню обсягів виробництва підприємства, реалізації продукції на внутрішньому і зовнішньому ринках, а також збільшенню кількості робочих місць».

Олександра КУЧЕРЯВА.

■ ФОТОФАКТ

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

На столичному майдані Незалежності активісти Союзу молоді регіонів України та Партії регіонів розпочали тижневу акцію «Здай помаранчеву символіку». На стендах у місцях проведення акції всі бажаючі могли залишити побажання та вимоги до влади.

«Генерали» змінюють партійність

■ ПАРТІЙНІ РЯДКИ

Фракцію партії «Народний союз «Наша Україна» створено в Донецькій обласній раді. До її складу увійшли півтора десятка депутатів, головним чином — керівники вугільних об'єднань Донецька, Макіївки, Горлівки, Красноармійська та інших міст області. Очолив фракцію директор шахтоуправління «Південнодонбаське №1» Михайло Бугара.

Із різкою заявою з цього приводу виступила обласна організація Партії регіонів, назвавши створення фракції спробою використати адмінресурс та розіграти «шахтарську

карту». «Для цього терміново збивається фракція із депутатів-вугільників, які представляють державні вугільні компанії, — йдеться в заяві. — Над кожним із них висить

Для усунення порушень у роботі зупинено четвертий енергоблок Рівненської АЕС

Українського футболіста Андрія ШЕВЧЕНКА включено до збірної світу

■ У НОМЕР

В обмін за «хвости»

Кіровоград. Декан одного з факультетів Кіровоградського державного педагогічного університету хотів ліквідувати академічну заборгованість кільком студентам в обмін на оргтехніку вартістю в 1300 гривень. Така інформація про хабар надійшла до правоохоронців по «гарячій лінії» УМВС. Бажану оргтехніку декан отримав. Однак перед цим її помітили працівники УБОЗу як «хабар». Під час обшуку в кабінеті декана було виявлено ще кілька одиниць оргтехніки, яка не числилася на балансі вузу, а також у сейфі знайдено шість тисяч гривень. Порушено кримінальну справу. Сам затриманий поки що власної вини не визнає.

Олег БОНДАР.

■ ФОТОФАКТ

Фото Олени ІВАШКО.

До дня народження Миколаєва (216 років) у Каштановому сквері постав коштом громади монумент на честь покровителя міста — Святого Миколая, хранителя моряків та їхніх родин. Імена меценатів увічнено в граніті.

Асфальтові обновки Одесі личать

Одеса. Інтенсивний ремонт одеських доріг привабив мисливців за металом, які йдуть попереду шляховиків і демонтують люки. Для боротьби з ними люки тепер вирішено виготовляти з гуми чи бетону. Загалом місцеві шляховики освоїли з квітня 40 мільйонів гривень. За п'ять місяців на 34 вулицях міста уклали 80 тисяч квадратних метрів новенького асфальту. А в центрі Одеси розгорнулася реконструкція 150-річної вулиці Успенської. З неї «здерли» півторастолітню бруківку і будують нову сучасну дорогу.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Допомога ветеранам із бюджету

У держбюджеті-2006 передбачено виплату одноразової допомоги до 5 травня 2006 року ветеранам війни та членам їхніх родин. Про це повідомив заступник міністра фінансів України Володимир Матвійчук. Мінфін, посилаючись на статтю 30 Закону України «Про Державний бюджет України на 2006 рік», до Дня Перемоги обіцяє одноразову допомогу інвалідам війни I групи — 400 грн., II групи — 330 грн., III групи — 270 грн., учасникам бойових дій — 250 грн., особам, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, — 400 грн., членам сімей загиблих та дружинам (чоловікам) померлих учасників бойових дій і учасників війни, визнаних за життя інвалідами, — 130 грн., учасникам війни — 50 гривень.

Колектив редакції газети «Голос України» висловлює співчуття колишньому працівникові, заступникові головного редактора газети СИДОРЕНКУ Борису Пилиповичу з приводу передчасної смерті його дружини **Любові Сергіївни.**

Книга скарг від пасажирів...

Досі було відомо, що квитки на електропотяги продають у касах приміського вокзалу. Однак пасажирів, які напередодні вихідних поверталися з Києва до Вінниці, були здивовані написами у віконечках зачинених кас: «Не работает». І лише біля одного вишикувалася черга, яка рухалася незвично швидко. Ця швидкість пояснювалася просто: касирка промовляла однакову для всіх фразу: «Білети продають у залі центрального вокзалу».

Обурені пасажирів розповіли, що хотіли поскаржитися на ці незручності, але адміністратор відповіла, що книги скарг і пропозицій давно «померли». А усно передавати зауваження вищому начальству не входить до її компетенції. З'ясувалося лише те, що експеримент з об'єднання черг триває уже майже тиждень.

Схоже, начальство центрального залізничного вокзалу не з'являється у залі для продажу квитків. Інакше відмінило б цю новачію. Уявіть собі, що тепер в одній черзі стоять ті, хто купує квитки, скажімо, за місяць наперед, і ті, у кого електричка відправляється за годину. Саме стільки часу залишалося віничанам, щоб потрапити на прискорену електричку Київ—Жмерин-

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ка (час відправлення 16.05). Вони просили чергу поступитися. Але після того, як одному з пасажирів касирка продала білет без черги, інші, як кажуть, грудьми перегородили доступ до віконця каси. Отож

довелося вистояти у черзі півтори години. Квитки взяли лише на потяг Київ—Ужгород з часом відправлення 18 годин 12 хвилин.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

...і Укрзалізниці

Тим часом Укрзалізниця рапортує про власні досягнення. Зокрема, серед плюсів називає відкриття додаткових квиткових кас (?!). Про це, аналізуючи організацію літніх пасажирських перевезень Укрзалізниці, повідомив заступник генерального директора підприємства Микола Сніт-

ко. За його словами, позитивне є ще збільшення кількості перевезених пасажирів, зменшення вдвічі кількості місць, що виділяються під бронювання, а також встановлення на 54 вокзалах країни шести сотень моніторів, на яких пасажирів могли бачити інформацію про наявність квитків.

Така надмірна увага до пасажирів коштує дорого. Понад два мільярди гривень збитків завдадуть цьогогоріч Укрзалізниці пасажирські перевезення, стверджує Микола Снітко. Основні причини — занизькі тарифи у внутрішньому сполученні та неповне — в межах 21 відсотка — відшкодуван-

ня державою витрат на перевезення пільговиків. Недоодержаних у такий спосіб коштів, кажуть залізничники, вистачило б на придбання 500—550 новеньких вагонів. За їхніми словами, пасажирські тарифи на внутрішньодержавні перевезення Укрзалізницею лишаються незмінними з 2000 року й уже в два-три рази поступаються російським та білоруським.

Сергій ХОМІНСЬКИЙ.

Вірус інфекції вразив школу

Зростає кількість жертв гострого отруєння в Ніжині. На амбулаторному лікуванні перебувають вже 16 осіб, з них 13 — діти. Найімовірніше, захворювання спричинила носій інфекції — одна з працівниць харчоблока. У міську лікарню з попереднім

діагнозом гострий гастроентероколіт доставили кухаря ідальні школи №2, вчительку та техпрацівницю. Збудник хвороби уразив переважно учнів перших та шостих класів.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

■ ФОТОФАКТ

Бездомний Вітько, родом з Вінниччини, свого прізвища не пам'ятає. Із 11 років життя понад чотири поневіряється країною і вже двічі тікав з розподільника.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Хто винен севастопольським пенсіонерам?

Головне управління Пенсійного фонду України в Севастополі обнародувало список підприємств-боржників. Очолює його будівельне управління Чорноморського флоту Росії. Воно заборгувало фонду 908 тис. грн. Потім йдуть ЗАТ «Севастопольська рибовидобувна компанія» (423,4 тис. грн.), державне підприємство «Конструкторське бюро радіозв'язку» (346,4 тис. грн.). Борги треба терміново погасити, адже для виплати пенсій щомісяця необхідно більш як 38 мільйонів гривень. Поки що пенсіонери одержують гроші без затримок.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

Севастополь.

Дружини гірників шитимуть

У Красnodоні відкрилася швейно-трикотажна фабрика. Її побудували за рахунок бюджетних коштів, виділених у рамках програми з реструктуризації вугільної промисловості. Нове підприємство працевлаштує понад 140 жителів міста і району. Переважно це дружини колишніх гірників, молодь.

Алла АНТИПОВА.

Луганськ.

Старим ГЕС потрібні гроші

Світовий банк (СБ) надасть Україні позику в розмірі 106 мільйонів доларів на реалізацію проєкту реабілітації великих гідроелектростанцій (ГЕС) країни і реформування енергетичного сектора. Відповідну угоду підписали днями в. о. міністра па-

лива й енергетики України Іван Плачков і директор СБ по Україні, Білорусі і Молдові Пол Бермінгхем, передає «Інтерфакс-Україна». Позику надається на вісімнадцять з половиною років. Цю угоду має ратифікувати Верховна Рада.

«Ліва» молодь у гостях у Павловського

У Москві, в резиденції радника голови адміністрації президента РФ Гліба Павловського, зібралися лідери молодіжних комуністичних організацій України. Олег Вернік (Ліва ініціатива), Олександр Мірошніченко (Одеська молодіжна громада), Захар Попович (Всеукраїнський союз робітників), Тетяна Єжова, головний редактор газети «Коммунист Крыма», Василь Симоненко, лідер кримської організації «Нашадки Богдана Хмельницького» обговорили політичну кризу в Україні.

Із вступним словом до них звернувся член організаційного комітету «Лівого фронту» РФ Дмитро Галкін. Він поінформував присутніх, що в Криму все дозріло для змови: «У Криму ще є конкретні сили, які протистоять центральній владі, є реальна можливість вчинити опір Києву і політичним процесам, що відбуваються в Україні». Гості з України у свою чергу повідомили: 25 вересня в Києві пройде «Марш лівих проти капіталу».

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

Раби телефонного зв'язку

У Хмельницькому правоохоронці припинили діяльність телефонної компанії, яку організував 40-річний місцевий житель, експлуатуючи дітей. Упродовж літа 13—14-річні підлітки працювали в центрі міста, пропонуючи перехожим дешеві послуги мобільного зв'язку. Робочі зміни було складено так, що діти мусили стояти на вулицях з восьмої ранку до пізнього вечора. Щозміни кожен мусив здати господарю 70 гривень, решту виручки міг залишати собі. Проти роботодавця порушено кримінальну справу.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Лідери з торгівлі живим товаром

(Початок на 1-й стор.).

Якщо хтось думає, що в лідери ми вивалилися завдяки торгівлі жінками, то це не зовсім так. Нині саме збільшилася кількість чоловіків, котрі також стають жертвами торгівлі людьми. Їх використовують як дешеву робочу силу. Але особли-

ві зловживання виявлено в Україні в зв'язку з усиновленням малолітніх дітей.

На засіданні «круглого столу» наголошувалося, що торік вдалося запобігти 6 тис. випадкам вивезення дітей за кордон без дозволу батьків, 36 випадкам незаконного ви-

У світі нафта дорожчає. А у нас?

(Початок на 1-й стор.).

Оглядачі припускають, що підвищення експортного мита може сприяти зростанню цін на продукти нафтопереробки на українському ринку. Адже попри заяви українських високопосадовців про потребу диверсифікації джерел енергопостачання, наша країна досі залишається залежною від російських енергоносіїв. Незрозумілою на цьому тлі залишається заява виконувача обов'язків міністра палива та енергетики України Івана Плачкова про те, що у жовтні—листопаді ціни на нафтопродукти можуть зменшитися. Свої прогнози Іван Плачков обґрунтував тим, що в цей період споживання світлих нафтопродуктів зазвичай знижується, повідомляє УНІАН.

■ ФОТОФАКТ

Фото УНІАН.

На бульварі Лесі Українки біля Печерського мосту в Києві горіла вантажівка «Газель». Водій, не зумівши погасити вогонь, утік з місця пригоди.

Пхеньян ставить умови?

Наступного дня після закінчення шестисторонніх переговорів з ядерної проблеми Північної Кореї її керівництво заявило, що відмовиться від виробництва ядерної зброї і приєднається до договору про його нерозповсюдження лише після того, як країна одержить мирний атомний реактор. Про це з посиланням на неназваного представника міністерства закордонних справ КНДР

повідомило Центральне телеграфне агентство Кореї (ЦТАК). Відповідь інших учасників переговорів надійшла негайно: міністр закордонних справ Японії Нобутака Матімура назвав умову Пхеньяна неприйнятною, а пресекретар держдепартаменту США Шон Маккормак заявив, що це виходить за рамки підписаного за підсумками переговорів документа.

Цього тижня в Берліні проходить генеральна асамблея Інтерполу. Її президент Джекі Селебі окремо зазначив, що масштаби проблеми дитячої порнографії і торгівлі людьми потребують особливої уваги.

Яна СТАДІЛЬНА.

Буковинки вивозять дітей за кордон

З 1999 по 2005 роки з Чернівецької області на постійне місце проживання за кордон вивезено 4000 дітей.

Ініціаторами розлучення родин здебільшого є матері, які перебувають в офіційних чи цивільних шлюбах з іноземцями. Як стверджує заступник начальника відділу у справах громадянства, імміграції та реєстрації при Чернівецькому обласному ВВІР Володимир Мрачковський, почастишали випадки, коли матері, що перебувають в інших державах, залишають дітей, втікаючи з пологових будинків, або покидають їх у людних місцях. За повідомленням нашого генерального консульства у Мілані в серпні без документів мати

залишила неповнолітню Ірину С. Соціальні служби Італії просять українців допомогти розшукати «зозулю». Інша заробітчanka три роки тому залишила в пологовому будинку Варшави новонароджену дівчинку. Як стало відомо, ця жінка народила на чужині і відцуралася ще від однієї дитини — хлопчика.

Інша історія сталася в Румунії, де в автомобільній аварії загинув заробітчанин з Буковини, залишивши без догляду двох дітей, бо хвора мати теж померла. Румунська сторона прохає потурбуватися про малолітніх українців, які потрапили в біду і в яких нікого не залишилося і в Україні.

Сергій СУЛИМА.

■ СВІТ КОРОТКО

Польща Квасневського можуть судити?

Парламентська комісія, яка розслідує справу про корупцію навколо польської нафтової групи «ПKN Орлен», рекомєндувала притягти до суду президента Польщі Александра Квасневського. Також почати розслідування можуть і стосовно колишнього прем'єр-міністра Польщі Лешека Міллера та деяких міністрів, котрі входили до його уряду. Зокрема, екс-міністра закордонних справ, голови Сейму Влодзімежа Цімошевича. На думку комісії, Квасневський «у непрозорих умовах» доручив одному бізнесменові вести переговори про продаж державного нафтопереробного підприємства у Гданську російським компаніям.

КИРГИЗСТАН

Проявив особисту зацікавленість? Звільнений!

За розпорядженням президента Киргизстану Курманбека Бакієва було звільнено генпрокурора Азімбека Бекназарова, а також його заступника Нурланбека Джеєналієва. Бекназарова звільнили з посади за «допущені ним грубі порушення законодавства» та «проявлену особисту зацікавленість» під час розслідування кримінальних справ за фактами масових заворушень у Кара-Суйському районі Ошської області республіки.

БЕЛЬГІЯ

Єврокомісари на велосипедах

Віднині працівники Єврокомісії не марнуватимуть дорожочинного часу в автомобільних пробках. Їм виділили службові велосипеди для оперативного переміщення між адміністративними будинками Євросоюзу в Брюсселі, розташованими в радіусі п'яти кілометрів. Першими велосипеди випробували заступники голови Єврокомісії Сійм Каллас та Маргот Уолстрем. Вони залишилися задоволені альтернативним видом транспорту. Для «залізних коней» біля будівель ЄС навіть відвели окремі «паркінги», обладнали спеціальні приміщення для зберігання велошоломів.

ІРАК

Серед загиблих — дипломат

Терорист-смертник протаранив на замінованому автомобілі колону машин американського дипломатичного корпусу на півночі Іраку. Загиблі — співробітник служби безпеки диппредставництва США в Іраку і троє працівників приватних охоронних компаній.

■ ФОТОФАКТ

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

У Національній бібліотеці ім. В. І. Вернадського за сприяння посольства Фінляндії в Україні відкрилася фотовиставка «Конференція з безпеки та співробітництва в Європі — 30 років» а також виставка «Знайомтеся: Фінляндія». На знімку: біля мікрофона голова Всеукраїнського товариства політв'язнів і репресованих, колишній політв'язень, Євген Прошок; зліва направо — радник уповноваженого з прав людини у Верховній Раді Анатолій Задворний, колишній міністр юстиції Олександр Лавринович та посол Фінляндії в Україні Лаура Рейніля.

У Запоріжжі податківці викрили підпільний цех, де розфасовували продукти харчування

■ ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

На такому місці, видно, хата

Так кажуть у народі, коли не вдається якась справа. Тільки «на ту хату» не хочуть списувати нерозв'язну багаторічну проблему наші читачі з будинку №18 по вулиці Укмергеській, що в Кам'янці-Подільському, Клавдія Чайчук, Алла Басюк та інші. Стомившись оббивати пороги багатьох установ у рідному місті, надіслали листа до редакції «Голосу України».

Мешкають вони в будинку, якому вже 70 років. Дивно, що він досі не розсипався, бо жодного разу житло капітально не ремонтували. Років двадцять тому, коли дім ще був на балансі військової частини, — розповідають люди, — будматеріали, що призналися на Укмергеську, 18 головний бухгалтер КЕЧ продала, за що й відсиділа. Дім передали потім до одного, далі до іншого ЖЕКу, але нічого не змінилося. Як писала місцева газета, «комунальниками там і не пахне».

Ніхто не знав, як виглядає закріплений за домом двірник. Ніколи не було в дворі асфальтового покриття. А стічна канава зникла під нанесеною автомобілями землею, так що в разі дощу вода тече під дім. Усі мережі прогнили, дах дірявий, тріщина на фасаді стає дедалі ширшою, віконні рами струхлявіли і скло випадає на голови мешканцям... Доля всміхалася цьому будинку тоді, коли хтось віддавав заміж доньку, одружував сина. У такому разі самотужки, щоб не було соромно перед гостями, білили під'їзд, підфарбовували двері та панелі.

Квартиру №7, а за нею й інші на нижніх поверхах два роки тому залила вода з розводки системи опалення, що облаштована на горищі. Це призшидило руйнування. Численні волення мешканців про допомогу, адресовані владі, спонукали виконком прийняти рішення №1946 від 23 вересня минулого року. Ним влада передбачила виконання цілого переліку робіт у другому кварталі 2005-го. Крім «косметики», планували й відремонтувати всі балконні плити, відомстки, водостічні труби. Клавдія Чайчук на прохання ЖЕКу №4 навіть сплатила квартплату за рік наперед за обіцяну трубу.

Жеківці спробували відбутися імітацією ремонту. Спасибі люди кажуть лиш депутату Віктору Яворову, бо допоміг із освітленням двору. Обурення знову повело мешканців по знайомих кабінетах і навіть до газети міськради, де їм відмовили в публікації відкритого листа до можновладців.

Ситуацію прокоментував заступник міського голови Валерій Кішко:

— Ми замінити начальника ЖЕКу Шопіна на іншого, бо він тільки те й робив, що писав відписки. А ними, як відомо, дірок не прикриєш. У серпні сесія міськради виділила 20 тисяч гривень, щоб виготовити проектно-кошторисну документацію на капітальну реконструкцію будинку, який виконаємо в 2006 році. Сподіваємося, й самі мешканці підключаться до відродження житла. Без активності людей, підмоги громади сьогодні дуже важко утримувати житловий фонд в належному стані. Треба, щоб і жеківці підходили до цієї участі з розумінням.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

■ ФОТОФАКТ

Начальник Головного управління МНС України в Київській області полковник вн. служби Віктор Гвоздь нагородив пожежників Олександра Манченка та Олександра Шістку почесними відзнаками «Нагрудний знак ГУ МНС України в Київській області» та цінними подарунками.

Фото надано прес-службою МНС.

Віце-президент США Дік Чейні висловив подяку Україні за допомогу постраждалим від урагану «Катрін»

ХВОРОГО ВЖЕ ПРИВЧИЛИ ОБХОДИТИСЯ БЕЗ ЛІКАРЯ. Тепер потрібно привчити людей дбати про власне здоров'я

■ ЕКСКЛЮЗИВ

— Миколо Єфремовичу, сьогодні багато говорять про реформи у системі охорони здоров'я, які, зрозуміло, мають змінити ситуацію на краще. Але водночас ми є свідками й того, що після прийняття певних рішень МОЗ одразу виникають скандали, протести, нездоровий ажіотаж. Це, приміром, було у випадку із студентами, які після закінчення навчання мали «відпрацювати» на селі, чи нині, коли виник нездоровий ажіотаж напередодні введення нових правил виписування рецептів та продажу лікарських засобів. Вибачте, але все це дає підстави думати про непрофесійні дії керівництва галузі та про безперспективність кінцевого результату у поліпшенні ситуації в охороні здоров'я. Що відбувається?

— Давайте розглянемо проблему реформування охорони здоров'я у трьох площинах.

Перша — політична. Вона досить широко навізується ЗМІ. У системі нічого не робиться, все залишається так, як і було. Я переконався, що й справді можна було б оприлюднити концепцію, нічого не змінювати, нікого не зачіпати і спокійно працювати. За багато років хворого вже привчили обходитися без лікаря. Багатьох це влаштовує. Окрім головної особи — пацієнта.

Друга площина — бізнесова. У нашій країні чітко відпрацьована система, коли, чи то до, чи то після будь-яких змін штучно створюється ажіотаж, підігривається недовіра до держави, провокується масова скупка товару, а під цей «галас» хтось успішно поліпшує свої бізнесові справи. Приклад? Ажіотаж напередодні введення нових правил продажу ліків. Переліки рецептурного чи безрецептурного продажу ліків добре відомі, вони зареєстровані у Мін'юсті. Первинним є інструкція з медичного застосування препарату або листок-вкладка у кожній упаковці. Ці переліки швидше потрібні бізнесменам, оскільки вони є підставою для можливості рекламувати свої безрецептурні ліки. Але штучно створений ажіотаж свою справу зробив, реалізація препаратів різко підскочила.

Третя площина — сис-

темні проблеми охорони здоров'я. Щоб було зрозуміліше, це можна розглянути в розрізі наказу про впорядкування виписування рецептів на продаж ліків. Рецепт — це той документ, за яким можна відстежити, як лікують хворого, оскільки спілкування лікаря і пацієнта має закінчитися рекомендаціями — рецептом.

— Дозволю собі вас перебити. Ви сказали про бізнесові інтереси фармацевтів, але нічого не сказали про аналогічні інтереси лікарів. Які, чого там приховувати, відверто працюють з тими чи іншими фармкомпаніями і пропонують саме їхні ліки. На відміну від черевиків, я не можу перевірити підходять вони мені чи ні.

— Ви знаєте, що першою негативна реакція щодо наведення порядку у сфері торгівлі ліками була саме від здорових людей. Аргумент? Їм ніколи звертатися до лікарів. Це і є системна проблема. Потрібно привчити людей дбати про власне здоров'я. У нас майже не ведеться робота з профілактики здоров'я, пропаганди здорового способу життя. Це дуже важка робота, яка навіть не стоїть на порядку денному. Чому? Бо на це не передбачено коштів.

Пріоритетом у медицині має бути турбота про пацієнта, а не інтереси бізнесу. З того, як і що виписує пацієнту лікар, можна простежити, як він дбає про його здоров'я. Це своєрідний індикатор проблеми і динаміки її розв'язання. Не можна не погодитися з тим, що частина лікарів, фармацевтів і бізнесменів використовують пацієнтів як джерело накопичення капіталу, тож відповідно «турбуються» про хворого саме під цим кутом зору.

За останні десять років аптеки, які відповідно до законодавства є закладами охорони здоров'я, по суті, стали торговельними точками. Крім ліцензій, де в основі вимоги до... площі, від аптек останнім часом майже нічого не вимагають саме як від закладів охорони здоров'я.

— А чи не краще індикатором розв'язання проблем охорони здоров'я взяти статистику захворювання та тривалість життя?

— Краще. Але роботу медичної статистики ще треба налагодити. Треба розірвати коло, яке утворилося. Безплатна система охорони здоров'я не працює, бо її не фінансують. Люди, які часто хворіють, не мають коштів і вимушені займатися самолікуванням. Вони звертаються до лікаря, коли біль стає нестерпним, або вже стали хроніками. Відтак витрати на лікування значно зростають, а коштів як не було, так і немає.

Тому дуже важливо починати з того, щоб відстежувати результат спілкування хворого з лікарем і приймати оперативні рішення. Будь-які рухи у бік наведення порядку в цьому плані викликають реакцію несприйняття, яку «умільці» перетворюють у скандали.

— Вам не здається, що хворий сьогодні не довіряє лікарю і на це у нього є підстави?

— Саме з повернення довіри до лікаря ми і розпочали свою роботу. По-перше, треба підняти планку системи підготовки лікарів. Визначитися, які спеціальності потрібні для хворого, а не для бізнесу в системі охорони здоров'я. Але варто нам було зважитися на скорочення підготовки студентів за спеціальностями, як почалися протести, до справи залучилися політики... А коли ж дійти до конкретики, то багато хто із випускників не знають, як розпочати лікування, який виписати рецепт. Хіба буде довіра до таких лікарів?

По-друге, треба докорінно змінити підходи до мотивації оплати праці лікаря, але у бюджет знову не закладено необхідних ресурсів.

По-третє. Фахівець має працювати з хворим, а не ганяти його по поліклініці у пошуках вузьких спеціалістів. Потрібно значно більше лікарів загальної практики, слід зробити перерозподіл спеціальностей.

— Можна погодитися, що через декілька років з'являться нові фахівці, мотивація до праці у лікарів, буде перерозподіл ресурсів, але де взяти рецепт на ліки у третій декаді жовтня, не можна одразу зупинити самолікування?

— Мова йде за припинення самолікування препаратів рецептурного асортименту за принципом «не зашкодь». В аптеках запроваджується система так званої фармацевтичної опіки. Провізор має провести діалог з пацієнтом, запропонувати препарати безрецептурно-

Переконаний в. о. міністра охорони здоров'я Микола ПОЛІЩУК, ексклюзивне інтерв'ю якого «Голосу України» ми пропонуємо вашій увазі

го асортименту. Майже половину ліків, які сьогодні продають в аптеці, реалізують і далі реалізовуватимуть без рецепта. На інструкції з медичного застосування лікарського засобу завжди був і є порядок відпуску. Перелік усіх 14,5 тисяч ліків, які є в Україні, для конкретного пацієнта не потрібний. Його цікавлять лише його ліки, а така інформація залишається доступною. Щодо визначення порядку відпуску.

Перший аспект визначення безрецептурного відпуску — фармакологічний — усі ліки небезпечні, все визначає доза. Другий — соціальний. Що більша державна компенсація витрат пацієнта на ліки, то менша питома вага безрецептурних препаратів на ринку. У Канаді така компенсація настільки велика, що питома вага безрецептурних ліків — 9 відсотків. У нас система компенсації витрат хворого на ліки майже відсутня. Останнім часом ми привчили пацієнтів користуватися ліками без рецептів, а значить, без компенсації витрат, які передбачені законом.

МОЗ ухвалить рішення щодо розширення суб'єктів, які мають право виписувати рецепт (йдеться лише про надання невідкладної допомоги), — ФАП, служба швидкої допомоги, травмпункти тощо.

Але ліквідація проблеми лікування за власний кошт так і залишиться лише добрим наміром, якщо не виконуватиметься бюджетна політика усіх рівнів.

— Ви особисто в це вірите?

— Останні десять років через відсутність коштів реформи в системі охорони здоров'я проводилися у нас здебільшого на папері. Якщо політики не здатні забезпечити утримання задекларованої системи охорони здоров'я, то не треба заважати утворенню альтернативної системи, виключаючи приватну систему охорони здоров'я, як це було у фармацевтичній промисловості, сфері аптечних закладів.

У поліпшенні діяльності системи охорони здоров'я потрібно застосовувати хірургічні методи. Хірург через тимчасову біль радикально позбавляє пацієнта якоїсь болячки. Якби хворобу, яка є у нашій галузі, не запустили, а своєчасно лікували, то обійшлася б без хірургічного втручання...

Вів розмову Леонід БРОВЧЕНКО.

Кримське узбережжя оптом і вроздріб

■ ЗЕМЛЯ

Як це не дивно та прикро, але факт: брутальне розтягування безцінних ділянок вже понад межу забетонованого котеджами Південнобережжя триває й за нової влади. Локальні бої без правил за найчарівніші шматки суші біля моря — виклик владі автономії, яка не лише оголосила мораторій на розподіл земель, а й заборонила будь-яке будівництво на період курортного сезону до першого жовтня. Між тим масштабна, захлапна і поспішна окупація півострова багатьма забудовниками тривала все літо, та й останні осінні події нагадують фронтові повідомлення:

...Мешканці Ореанди давно й безуспішно скаржаться чиновникам різних інстанцій на дії Лівадійської селищної ради, яка передала в оренду на 49 років понад півтора гектара землі вздовж улюбленого здавна кримчанами і туристами унікального природного оздоровчого тренажера — Сонячної (Царської) стежки.

Місцеві жителі й депутати стверджують: на цьому воістину царському оберегу якесь ТОВ поспішає збудувати житловий комплекс із трьох елітних висоток. Саме цей проект ще в березні відхилено на засіданні містобудівної ради Ялти, бо та територія є пам'яткою садово-паркового мистецтва (!) й прилягає до уславленого Лівадійського палацу, який має всі найвищі охоронні державні грамоти (!).

Попри всі ці застереження (заплативши у стократ менше, ніж в дійсності коштують ті справді царські 1,6 га — усього 2,5 млн. грн.), вищеназване ТОВ планує ошасливити заможних претендентів на суперкомфортне помешкання в екологічно взірцевому приморському парку на землях загальнодержавного значення, ще й біля двох колишніх царських палаців (!). Місцеві жителі з тривогою очікують, що й цю дивовижної краси заповідну місцину незабаром огорожать глухим височенним парканом, як це вже зробило інше ТОВ, відхопивши у людей біля двох гектарів унікального за цілющістю селищного (але загальнонаціонального значення) парку. А вже ніхто так і не вдарив по загребущих руках тих, хто ще недавно викорчував кипарисовий заказник (!) над Золотим пляжем, де тепер стрімко здійснюлося ціле селище «палачиків», влучно назване місцевими жителями «Царським селом».

Така сама доля спіткала й колишній розарій не лише загальнонародного скарбу, а й унікального заповідника — Нікітського ботанічного саду, про зухвало й навальну забудову на землях природно-заповідного фонду навіть без

екологічної експертизи ми розповідали не раз. Проте й за нинішньої влади вельможні мешканці елітних маєтків у парку всесвітнього масштабу почуваються так спокійно, що почали вимагати... спорудити на території національного значення ще й басейни та інші розважальні забаганки нуворішів, не турбуючись про те, що тим самим підписують некролог унікальній всесвітньо відомій перлині України.

...Не кращі справи й у Приморському парку, розташованому поруч із санаторієм «Росія», теж урядового значення. Незважаючи на це, кордонів і охорони ця зелена перлина не має досі. Від спалюваного парку залишилася сама назва, бо його майже повністю забудували заможні люди віллами та приватними рекреаційними об'єктами.

... Агонізує без узаконених кордонів й уславлений майже 200-річний Місхорський парк, так досі й не переданий у власність держави. Доки цим скарбом розпоряджається Кореїзька селищна рада, в оспіваному поетами, захопленому розрекламованому ще у всіх найперших путівниках Криму раніше чарівному й витонченому парку (коли тут ще були чудові оливкові й лаврові алеї, природні соснові, кедрові й дубові гаї та буквально усі види дикоростучих на узбережжі рослин) — триватиме розгул підозрілих забудовників і торговців (котрим дозволено тут розбити понад 70 (!) торгових точок, з яких лише 20 мають дозвільні документи та десятки кафе й ресторанів). Уже не віриться, що це унікальна оаза, яка 30 років тому мала статус загальнодержавного значення й розпросторювалася на 23 гектари. Нині територія колишнього красе-

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ня скоротилася рівно вдвічі (!) й мало чим відрізняється від запаскудженого ринку, всуціль витоптанатовпами деградує від підвищеного ушілнення ґрунту. Бо ніхто з підприємців й навіть селищна рада (яка теж демонструє варварське ставлення до історичного спадку) не зважають на закони охорони пам'яток історії й культури. Прогулянкову частину пейзажного парку понівечено так нещадно, що екологи бачать єдиний шлях порятунку — негайно встановити кордони цієї знівеченої перлини й передати її у власність держави, а новим господарем зробити держадміністрацію парків й пам'яток. Та чи встигнуть? Бо, за даними Реском охорони природи, частину парку... вже продано приватним підприємцям.

І це все твориться на очах у правоохоронців й нового складу уряду автономії, який нині посилено обговорює пов'язану з кардинальними змінами масштабну програму «Морський берег». Схоже, доки Південнобережжя діждеться спершу обіцяної інвентаризації землі, потім складання майстерплану й генерального плану новацій і, врешті, узаконеної забудови — непевні ділки встигнуть забетонувати рекреаційні зони так щільно, що навки перекреслять міжнародне майбуття Криму. Досі ж мила, тендітна й вразлива інфрас-

структура курорту руйнується нечуваними темпами, що стрімко призводить до загибелі курорту. Коли ж, врешті, почеться гучно й вже не раз задекларована планомірна й принципова охорона й збереження нашого національного багатства? І чи взагалі справдяться обіцянки почати розпоряджатися безцінною кримською землею лише за законом? Невже й нова влада допустить повну деградацію унікальної зеленої оази, перетворення її на звичайний рядовий парк, оточений мурами височених парканів з групами котеджів вельможних чиновників, певних й непевних товстосумів й бізнесменів? Хіба й за цієї влади нікому зупинити беззаконне забетонування вже й так дощенту скалічених попередніми можновладцями найчарівніших й найзаповідніших оаз кримського узбережжя? Адже давно всім відомо — резервів у кримської природи вже не лишилося. Півострів позбавляють заповідної землі на півтора мільярда доларів, — вважає голова Комітету ВР України з питань боротьби з організованою злочинністю Володимир Стретович, який під час виборчої кампанії запевняв: «У нас є антикорупційна програма». То чому ж такий розгул неподобств залишається можливим понині?

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.
На знімку: Лівадійський палац.

■ ОФІЦІЙНО

«У зв'язку з достроковим припиненням повноважень народних депутатів України Павлюка М. П., Шевченка В. Ф., Тарасюка І. Г., Тополова В. С. вважають недійсними посвідчення таких помічників-консультантів:

Крука Юрія Юлійовича (номер посвідчення 137/03), Ружина Олександра Вячеславовича (номер посвідчення 137/04), Васькова Юрія Васильовича (номер посвідчення 137/05), Риженка Івана Михайловича (номер посвідчення 137/06), Зайкова Володимира Никифоровича (номер посвідчення 137/08), Токарева Геннадія Валерійовича (номер посвідчення 137/12), Кифака Олександра Миколайовича (номер посвідчення 137/13), Ткаченко Людмили Іванівни (номер посвідчення 137/14), Гіряєвої Олени Віталіївни (номер посвідчення 137/15), Огієнка Леоніда Павловича (номер посвідчення 137/17), Пахомової Людмили Василівни (номер посвідчення 137/18), Дудника Павла Сергійовича (номер посвідчення 137/19), Деткова Павла Борисовича (номер посвідчення 137/20), Целітанса Володимира Броніславовича (номер посвідчення 137/21), Басистого Юрія Олексі-

йовича (номер посвідчення 137/23), Спектора Григорія Мереровича (номер посвідчення 137/24).

Ляпідєвського Сергія Юрійовича (номер посвідчення 480/02), Неживого Олександра Івановича (номер посвідчення 480/03), Сав'яна Костянтина Івановича (номер посвідчення 480/05), Авраменка Володимира Андрійовича (номер посвідчення 480/06), Шевченка Тараса Сергійовича (номер посвідчення 480/07), Хмельницького Віктора Миколайовича (номер посвідчення 480/08), Хрищенюка Володимира Олександровича (номер посвідчення 480/10), Бутника Віктора Григоровича (номер посвідчення 480/11), Боярова Анатолія Юхимовича (номер посвідчення 480/12), Бондаренка Валерія Сидоровича (номер посвідчення 480/13), Чернишенка Олександра Вікторовича (номер посвідчення 480/14), Коломійця Віктора Васильовича (номер посвідчення 480/15), Горобцової Ярослави Володимирівни (номер посвідчення 480/17), Журавля Вадима Анатолійовича (номер посвідчення 480/18), Неживої Антоніни Олександрівни (номер посвідчення 480/19).

Давиденка Андрія Анатолійовича (номер посвідчення 167/01), Кравчука Володимира Леонідовича (номер посвідчення 167/02), Косюка Юрія Анатолійовича (номер посвідчення 167/03), Тарасюка Руслана Григоровича (номер посвідчення 167/04), Тарасюка Григорія Панасовича (номер посвідчення 167/05), Нідугова Геннадія Юрійовича (номер посвідчення 167/06), Кравченка Олега Борисовича (номер посвідчення 167/07), Штогрини Йосипа Івановича (номер посвідчення 167/08), Полякова Сергія Дмитровича (номер посвідчення 167/09), Білоуса Ігоря Олеговича (номер посвідчення 167/11), Соболь Людмили Анатоліївни (номер посвідчення 167/15), Збараського Ярослава Мирославовича (номер посвідчення 167/16), Дутки Євгена Миколайовича (номер посвідчення 167/17), Лисаковського Івана Федоровича (номер посвідчення 167/18), Шафранського Віталія Богдановича (номер посвідчення 167/20), Воробія Олександра Віталійовича (номер посвідчення 167/22), Хомінця Василя Петро-

вича (номер посвідчення 167/24), Яреми Казимира Петровича (номер посвідчення 167/25), Богатиря Василя Михайловича (номер посвідчення 167/26), Бученка Анатолія Миколайовича (номер посвідчення 167/27), Лактіонова Олександра Дмитровича (номер посвідчення 167/28), Висоцького Георгія Миколайовича (номер посвідчення 167/29), Комарової Надії Олексіївни (номер посвідчення 167/30), Головка Романа Миколайовича (номер посвідчення 167/31), Штогрини Андрія Йосиповича (номер посвідчення 167/32), Давиденко Наталії Анатоліївни (номер посвідчення 167/35), Васецького Олега Володимировича (номер посвідчення 167/36), Гусар Вікторії Романівни (номер посвідчення 167/37).

Кліманова Дмитра Вікторовича (номер посвідчення 115/02), Бурбела Сергія Лазаровича (номер посвідчення 115/03), Жидова Миколи Денисовича (номер посвідчення 115/06), Калюжної Тамари Василівни (номер посвідчення 115/07), Камінського Віктора Івановича (номер посвідчення 115/08),

Сліпця Петра Петровича (номер посвідчення 115/09), Павлова Миколи Григоровича (номер посвідчення 115/10), Мужчука Валентина Анатолійовича (номер посвідчення 115/11), Полтавця Віктора Івановича (номер посвідчення 115/16), Хайкіна Григорія Анатолійовича (номер посвідчення 115/17), Чобаняна Геннадія Самвеловича (номер посвідчення 115/18), Тополова Олександра Володимировича (номер посвідчення 115/19), Вольвач Людмили Василівни (номер посвідчення 115/23), Супліченка Костянтина Володимировича (номер посвідчення 115/24), Францишка Олександра Кайтановича (номер посвідчення 115/25), Бердника Геннадія Вікторовича (номер посвідчення 115/26), Романова Сергія Михайловича (номер посвідчення 115/27), Мазура Михайла Леонідовича (номер посвідчення 115/28), Тополова Олександра Семеновича (номер посвідчення 115/29), Тополова Єгора Вікторовича (номер посвідчення 115/30), Покрови Лариси Вячеславівни (номер посвідчення 115/32), Попенка Анатолія Федоровича (номер посвідчення 115/33).

Управління кадрів».

ПОСТАНОВА Верховної Ради України

Про «День Уряду України» у листопаді 2005 року

Відповідно до статті 85 Конституції України в порядку контролю за діяльністю органів виконавчої влади, з метою визначення стану реалізації законодавства України у сфері ринку страхових послуг Верховна Рада України постановляє:

1. Провести «День Уряду України» у Верховній Раді України у листопаді 2005 року з порядком денним: «Про сучасний стан та перспективи розвитку ринку страхових послуг в Україні».
2. Кабінету Міністрів України визначити доповідача, підготувати необхідні аналітичні та довідкові матеріали з цього питання, в тому числі щодо внесення відповідних змін до законодавства, і надати ці матеріали народним депутатам України до 7 листопада 2005 року.
3. Комітету Верховної Ради України з питань фінансів і банківської діяльності підготувати проект Постанови Верховної Ради України з питання, що розглядається на «Дні Уряду України».
4. Доручити Національній радіокомпанії України за участю Інформаційного управління Апарату Верховної Ради України забезпечити пряму трансляцію «Дня Уряду України» із зазначеного питання на першому каналі Українського радіо.

Голова
Верховної Ради України
В. ЛИТВИН.

м. Київ,
8 вересня 2005 року.
№ 2849-IV.

■ ФОТОФАКТ

У столиці тривають археологічні дослідження земельної ділянки із залишками підвалин Десятинної церкви.

Фото
Володимира ТАРАСОВА
(Укрінформ).

Ще два-три роки такого «трепетного» кохання, і по українській солодкій галузі можна буде замовляти панахиду

стор. 9

■ СИТУАЦІЯ

В усьому винні сусідові свині

Коли шість років тому брався за справу, Віталій Ветров (на знімку) усвідомлював, що шлях легким не буде. Але на такі перепони, які доводиться долати й донині, не чекав. Біда в тім, переконаний 29-річний фермер, що прогнозовані «нагорі» гасла про підтримку того, хто працює, особливо у селі, на землі, — на місцях не діють. Тут працює наш, зведений уже до гротеску, національний менталітет: «Дрібниця, що моя корова здохла, спокою не дає те, що в сусіда — жива-здорова!».

Біля контори фермерського господарства «Ветров» застаю гурт людей. Зо два десятки селян чекають господаря, сподіваючись продати йому свій майновий пай.

— Це остання надія, що хоч якусь копійку матимемо з того, що колись створювали тяжкою працею, — пояснюють Тетяна Гуляєва і Любов Дубаченко. — Пустили колгоспне добро колишні «хазяї», а коли Ветров узявся господарювати — не дають...

Справді, немає, певне, в Ювілейному того, хто не говорив би про ситуацію, що виникла останнім часом. А причиною, схоже, стали звичайнісінькі... свині. Не дають спокою декому, капосні: ростуть, плодяться, вагу набирають, а незабаром, дивись, обіцяють і державну програму з виробництва м'яса підтримати!

Колишнє господарство ім. Т. Шевченка, як і решта в районі, та й не тільки тут, стало жертвою спустошливих для села реформ. Коли розпаювали землю і утворили нову юридичну особу з тим же іменем Кобзаря, звісно, «правлячі віжки» взяли колишні керівні особи — головні радгоспні спеціалісти. Газдування, як і скрізь, йшло за відпрацьованим сценарієм: у невідомому напрямку зникла техніка, обладнання, на рахунках росли борги, на полях — бур'яни. Коли дійшла черга до поділу майна, ділили, по суті, те, що на папері. За паперами й грошову оцінку визначали. Саме ж господарство було визнане банкрутом.

На загальних зборах громада висловила недовіру тодішньому керівництву і створила комісію для розподілу майна в натуральному вираженні. А те, що вціліло від розграбування, вирішили передати фермеру Віталію Ветрову. Склали угоду, аби він зберігав, охороняв майно, а за це надали право його використовувати, — розповідає ювілейненський сільський голова Надія Онуфрієнко. — Ветров відбудував тваринницький комплекс, закупив корів, свиней, коней. А людям запропонував продати йому свої майнові паї, що не суперечить законодавству.

До Ветрова потяглися — повірили, ще тоді, коли 23-річний хлопець, котрий жив у Херсоні, приїхав у батьківське село і взявся обробляти землю. Сьогодні з 27 фермерів він залишився один. Майже половину земель колишнього господарства довірили люди. Давно переконавшись, що при виділенні «в натурі» можна стати власником хіба що двох цеглин чи двійка цвяхів, люди визнали за доцільніше отримати реальні гроші і продали йому свої майнові частки.

Тим часом комісія з врегулювання всіх питань щодо паювання наштотувалася на проблему. Звісно, тваринницький комплекс став привабливим «шматком». Як ділити те, на що претендують кілька власників паїв? До того ж з'явилася бажання переоцінити майно — у бік подорожчання. Апетити в декого, схоже, такі, щоб тваринницький комплекс перекрив за вартістю ледве не все колишнє майно. Оті свинки й корівки не дають спокою окремим селянам: давайте усе переділимо!

— Якщо не поділимо ферму, будемо бити, палити Ветрова, а працювати не дамо! — галасливо запевняла журналіста войовничого вигляду жіночка.

Зупинити її запалу не вдалося навіть начальнику сільгоспуправління Цюрупинської райдержадміністрації.

— Ми маємо підтримати того, хто вже довів спроможність працювати, це політика районної влади, політика держави, — зазначив, виступаючи перед селянами Микола Сьомченко, який прибув до Ювілейного для мирного врегулювання конфлікту. — Наслідки «великого поділу» вже спостерігаємо в сусідньому господарстві, в інших селах: вкрай все розорено.

Чи почують ці слова цюрупинські селяни? Чи дослухаються до здорового глузду?..

Алла БРУСИЛОВА.
Херсонська область.

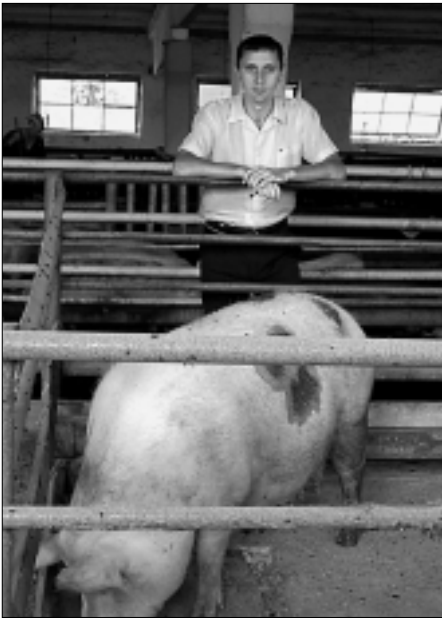

Фото автора.

Голова Комітету ВР з питань аграрної політики і земельних відносин Іван ТОМИЧ вважає, що в Державному бюджеті на 2006 рік на розвиток агропромислового комплексу необхідно передбачити не менш як 14 млрд. грн. замість запланованих 4,8 млрд. грн.

Як «капіталісти» гноблять людей

■ КОЛІЗІЇ

Схвильований голос у телефонній слухавці просив кореспондента поїхати в сільгоспідприємство «Лука», щоб на власні очі подивитися, як там у яблуневому саду «капіталісти» знущаються з трудівників. Для переконливості навіть факт захоплення трудівниць після роботи на збиранні полуниці...

Чому полуниця «плаче»?

Своїм народженням «Лука» зобов'язана спільному українсько-австрійському підприємству «Поділля-ОБСТ». Щоб мати власну сировинну базу, потужний переробник ягід і фруктів узяв в оренду 900 гектарів землі в селі Лука-Мелешківська, що неподалік обласного центру. Тут вирощують яблука й вишні, полуницю і малину. Але навіщо спеціалізованому господарству зернові? На його полях ми побачили посіви пшениці, гороху, ріпаку... «Насамперед для дотримання сівозмін, — каже генеральний директор підприємства «Лука» Володимир Сич. — Саме зернові є найкращим попередником для ягідників. А ріпак — культура прибуткова. Зайвою на селі гривня не буває».

У міжряддях полуниці розкидана солома. «Не дивуйтесь, — каже співрозмовник, — це передбачено технологією. Перше, солома добре утримує вологу; по-друге, захищає ягоди від забруднення після дощу». 825 тонн полуниці зібрани нинішнього року в господарстві. Але генеральний директор урожаєм не задоволений, бо торік був кращий. Причина — полуниця, каже В. Сич, не любить довго сидіти на одному місці. Принаймні у тій же Австрії так чергують сівозміни, щоб довше одного року ягода не росла на тому самому полі. «У нас, — продовжує В. Сич, — третій рік поспіль не змінювали поле...»

Тисяча трудівників щоденно працювали на збиранні ягід, що розкинулися на 80-гектарній плантації. Більше десяти автобусів, що їх замовляло підприємство, доставляло охочих заробити копійку і ягодами поласувати із шести навколишніх районів і обласного центру. Роботу починали не пізніше шостої ранку, а закінчували о першій дня. Зірвана у спеку ягода «плаче», тому швидко псується.

Несмачне яблуко

— Після полуниці, — продовжує В. Сич, — одразу приступили до збирання вишень. Найбільш ясно вродив швейцарський сорт «келерес». Низькорослі дерева аж

гнулися від ягід. А ось на деревах вітчизняної селекції сорту «облачинська», за словами гендиректора, ягід приблизно удвічі менше. Та й продуктивність роботи не та: дерева високі, щоб на них залізти, потрібні підручні засоби... Можливість повторити минулорічний показник — 240 тонн мали саме завдяки швейцарській ягоді.

Сільгоспідприємство «Лука» має намір здивувати любителів яблук новим сортом чеської селекції, що має назву «топаз». Усю смакову гаму плоди проявляють лише через 5-6 місяців після збирання, як улежаться. А ось незвично великими ягодами експериментального сорту малини «спокуса», виведеного польськими селекціонерами, можна ласувати вже в липні. Площі цих ягід ранньостиглого сорту розширюватимуть. До речі, пізньостиглі сорти малини тут збирають до перших заморозків.

Конкурентів заздрість душить

Здається, про все вжеповідав гендиректор. Настав час розповісти про мету приїзду. Щоправда, перед тим уже вдалося поспілкуватися (без директора) з трудівницями, які прибули з Липовецького району. Вони неабияк здивувалися проханню... показати свої руки. «Руки як руки, чого на них дивитися? Хіба що брудні». Чи чули щось про висипи, які утворюються після збирання? Одні у відповідь знизували плечима, іншим хтось щось казав з цього приводу, але самі з таким не стикалися.

Наймолодшою серед співрозмовниць була Наталя Богата. Попри прізвище, статки в сім'ї невеликі, мати взагалі без роботи. Тому дівчина, якій виповнилося 16, рада можливості заробити копійку. Її не лякає необхідність прокидатися раніше четвертої ранку, бо з Липовця до Луки-Мелешківської більше 30 кілометрів. Вона вже відпрацювала 10 днів. Руки справді болять. Але від важкої роботи. Будь-яких інших симптомів, за словами дівчини, вона не відчуває.

— Такі легенди про нас поширюють щороку, — каже на це В. Сич. — Конкурентів заздрість душить: їхні поля заростають бур'янами, а на на-

ших працюють люди. А їх у нас, як бачите, немало. Робітників привозимо із семи сіл, а також з обласного центру.

У середньому протягом 7-годинного робочого дня на збиранні полуниці заробіток на одного працюючого становив 35 гривень.

— Можу заспокоїти трудівниць ще таким повідомленням, — веде далі В. Сич. — Ми відмовилися від підживлення полуничних площ мінералами. Натомість використовуємо органіку. Заготовляємо на Писарів-

ській птахофабриці курячий послід і взимку вносимо його у ґрунт. Нещодавно уклали договір на співпрацю з фірмою «Верес». Її фахівці самі відбирали полуницю на аналізи. До того ж попросили їх не в нас, а в своїй лабораторії. Тільки після того, як кажуть, ударили по руках. Ми попросили копію результатів досліджень. Вони не відрізняються від наших.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.
Фотоматеріал з архіву «Голосу України».

■ ТОЧКА ЗОРУ

Валерій КОРОВІЙ, кандидат економічних наук, заступник голови Вінницької облдержадміністрації:

— До нас також надходять подібні сигнали про те, як «капіталісти» підприємств з іноземним капіталом нібито безжалюно визискують наших людей. Не погоджуюся з такою думкою. Уже тому, що вони оплачують роботу за значно вищими розцінками порівняно з іншими.

З тривогою сприймається ще один симптом: люди цураються роботи. Якщо в попередні роки в СП «Лука» охочі працювати записувалися у чергу, то нині, як «капіталісти» підприємств з іноземним капіталом нібито безжалюдно визискують наших людей. Не погоджуюся з такою думкою. Уже тому, що вони оплачують роботу за значно вищими розцінками порівняно з іншими.

КОМЕНТАР заступника головного санітарного лікаря області Сергія ДАБІЖІ:

— Якби такий випадок мав місце, це стало б причиною детального аналізу фахівців не лише нашої служби. Як то кажуть, шила в мішку не сховаєш. Проте ніхто з трудівників, які збирали урожай полуниці у підприємстві «Лука», не звертався до лікарів зі скаргами на прояви алергічних захворювань (згідно з санітарним законодавством лікарі зобов'язані повідомляти нам про такі факти).

Дотримання умов праці на полях підприємства «Лука» періодично перевіряють фахівці Вінницької районної санепідемстанції. Ними не встановлено використання нерегламентованих засобів захисту рослин. Ці ж фахівці стежать за проходженням медогляду трудівниками підприємства, керівники якого несуть відповідальність за найманих працівників, зокрема допуск їх до роботи.

Сніг іде, а ми... скиртуємо

■ ПЕРСПЕКТИВА
Хлібороби Сумщини нарешті вийшли на запланований рубіж — як і обіцяли напередодні жнив, намолотили мільйон тонн зернових. Утім, переможних реляцій з цього приводу область так і не почула. Навіть з оглядкою на мільйон радити справді нема з чого. Сконфузили ранні зернові. Нинішнього року сумські аграрники, пообіцявши утерти всім носа, замахнулися майже на 30-центнерний урожай, а зібрали на круг заледве по 22 центнери з гектара. Хоч як прикро, але щонайменше третина врожаю — мінімум 300 тисяч тонн, пішла за вітром. Адже цьогорічна косовиця розтяглася в часі, подумати тільки, на два місяці з хвостиком. Саме таку ситуацію, з огляду на наявну в області доісторичну живну техніку та «розкішні» ціни на паливно-мастильні матеріали, автор цих рядків спрогнозував у самісінький розпад жнив у кореспонденції «Обіцяльники нові, болячки старі» («Голос України» від 3 серпня 2005 р.). Утім, пророк з мене вийшов нікудишній. Адже у полі ще й досі залишаються необмолоченими понад 10 тисяч(!) гектарів зернових. Зрештою, зі «скиртуванням» до білих мух сумські аграрники з Божою допомогою як-небудь упоратяться. У них зараз зовсім інший клопіт. Нині вони ламають голови, як здолати набагато складніший ребус, — хоча б до новорічних свят впорати бурякову ниву області.

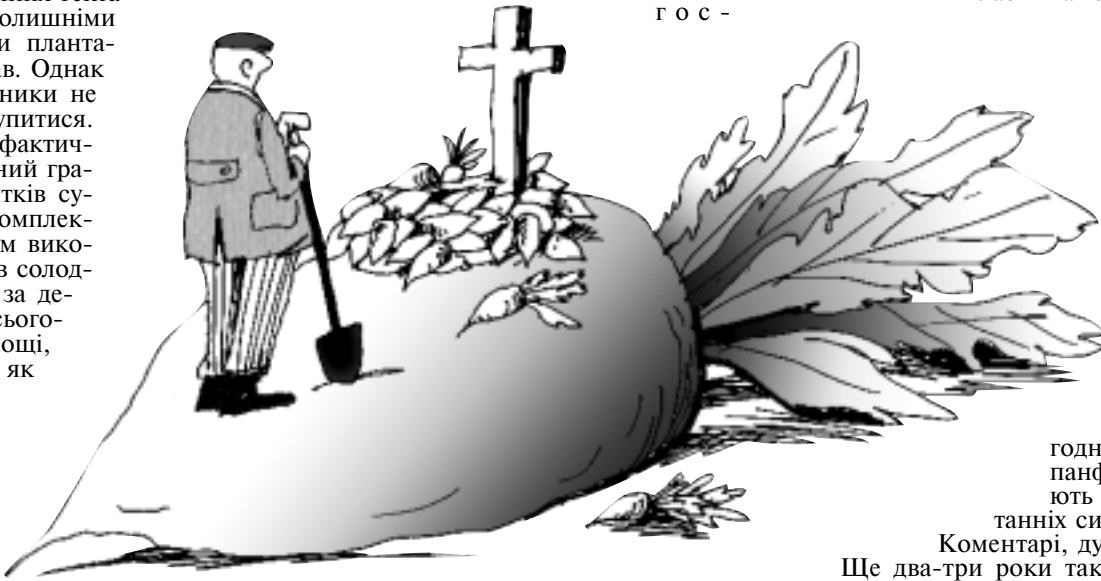
Помізувати справді є над чим. Цього року, не без допомоги новоспечених урядових реформаторів, цукрова годувальниця зморщилася і всохла, наче горезвісна шагренева шкіра, — з 45 тисяч минулорічних «аж» до 26 тисяч(!) цьогорічних гектарів. Доробок, порівняно з колишніми майже стотисячогектарними плантаціями, — немов кіт наплакав. Однак і до наявного лану буряківники не знають, з якого боку підступитися. За відсутності дощів земля фактично перетворилася на суцільний граніт. Тож навіть кілька десятків сучасних бурякозбиральних комплексів за день з гріхом пополам викопують заледве двісті гектарів солодких коренів. Як результат, за декаду в області дали лад усього-на-всього 7(!) відсоткам площі, що під буряками, — менш як 1,7 тисячі гектарів.

Довгоочікуваний недільний дощ дещо покращив ситуацію на бурякових ланах. У понеділок, наприклад, на Сумщині було викопано трохи більш як 450 гектарів цукристих, до фінішу залишилося ще 3,3 тисяч гектарів. Тож наврод чи здатні, за будь-яких стахановських темпів, «розгризти» до грудня увесь 26-тисячний буряковий «горішок» навіть «Кляйни» і «Холмери». Адже сучасних

збиральних комплексів у області невелика жменька — 25 штук.

— Надія — переважно на дідівські РКСи та КС-6, — підтверджує моє припущення заступник начальника Лебединського рай-

сіль-гос-

пуправління Борис Лубенський. — Скільки років виручали, виручать і нині. Звісно, буряки будуть збитковими через значні втрати врожаю та надмірне використання дизпали-

ва. А що вдієш, коли селяни і у тодішніх, і в нинішніх можновладців ходять у пасинках!

— Який бачите вихід з цього, поки що безвихідного, становища?

— Ослабити залізні обійми, від яких хлібороби вже посиніли...

І претензії, і вимоги, про які українське село вже давно кричить не своїм голосом, більш ніж справедливі. Ось лише кілька прикладів «самовідданої» й «беззастережної» любові держави до своїх годувальників. У 2002 році бурякопереробники виплачували своїм партнерам 165 гривень за тону поставленої сировини, а тону цукру реалізовували за 237 гривень. Відтоді збігло чотири роки, а розрахункова схема змін майже не зазнала — 170 і 237.

— Але тоді, — зітхає Борис Лубенський, — дизпаливо і бензин були вдвічі, навіть у два з половиною разу дешевші за сьогоднішні. А відтак, праця буряківників знецінилася на стільки ж. Ось

вам і «паритет», ось вам і «батьківське» піклування про селянина. Саме через нього посіви буряків у районах зменшилися вчетверо з лишком рази. Не від заможного життя, зрозуміло. Ті, хто наважується вирощувати корінці сьогодні, наче герої-панфіловці, тримають оборону з останніх сил.

Коментарі, думаю, тут зайві.

Ще два-три роки такого «трепетного» кохання, і по українській солодкій галузі можна буде замовляти панахиду. Цікаво було б дізнатися ім'я цього замовника...

Владислав ЖМУРКОВ.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Відкритий лист Президенту України Віктору Ющенку від членів сільськогосподарського споживчого кооперативу «Ярославна» Путивльського району Сумської області

Написати його нас спонукали відчай, розпач і тривога за долю українського села, а отож майбутнє України та її прийдешніх поколінь. Це не гучні слова, а страшна і суворі дійсність, яка змушує бити на сполох.

Нинішня влада з перших днів свого панування заколисує нас облесливими обіцянками почати витягувати село з прірви. Даруйте, але за попередні 15 років ми наїлися їх досхочу. Однак за цей час віз не тільки не зрушив з місця, а ще глибше провалився в болото. До того ж за останні півроку «відроджуване» село вже посиніло від зашморгу. Ви не встигли оприлюднити заяву, що наступний рік стане роком села, як ваші «піддядчі» у поті чола взяли за «реформування» галузі. Наслідки їхнього «безмежного старання» ми вже відчуваємо на власній шкурі. Якщо попередня влада хоч трохи давала дихати, то нинішня взагалі неначе намагається повністю перекрити нам кисень.

Идеться про наш сільськогосподарський споживчий кооператив «Ярославна». До речі, на сьогодні єдиний у Сумській області, який чомусь став кісткою в горлі

і тодішнім, і нинішнім місцевим можновладцям. З якої причини?

За півтора року свого існування молодому виробничому підрозділу вдалося пройти шлях, який мало яке колективне чи фермерське господарство і за десять років не здужає. За цей час наш кооператив, і ми пишаємося цим, став найбільшим підприємством Путивльського району. Сьогоднішня «Ярославна» — це близько семисот гектарів орної землі, які цього літа дали на круг по 30 центнерів ранніх зернових. Це 300 гектарів сіножатей, понад 30 одиниць сільгосптехніки, міні-завод з первинної обробки молока. Та головне її надбання — люди. Близько чотирьох тисяч задіяних у ній кооператорів — 1200 пайовиків та більш як 2,5 тисячі асоційованих членів — разом з трьома з половиною тисячами здавальників з початку нинішнього року виробили й відправили на переробні заводи 9 тисяч тонн (!) молока. Нині у кооперативі офіційно зайнято 160 працюючих з місячним фондом заробітної плати у 100 тисяч гривень.

Тож молода «Ярославна» стала єдиною надією, економічним оплотом і

розрадником для тисяч сільських мешканців району. Аналогічні виробництва — це альфа й омега майбутнього відродження «зареформованого» до смерті села, шлях до благополуччя, розквіту і цивілізації українських селян. На сьогодні це справді безальтернативний і по-справжньому діювий вихід з економічного провалля. З огляду на ситуацію, як нам відомо, у Путивльському районі, приміром, останнє десятиріччя засівається заледве половина сільгоспугідь, поголів'я великої рогатої худоби зменшилося у 5 разів (!), а льонарство, вівчарство і свинарство знищені «реформаторами» практично під корінь, на те, що в аналогічній ситуації перебуває вся сільськогосподарська галузь Сумщини — ми наївно сподівалися: за цей досвід нинішня обласна влада схопиться обома руками. На жаль, все йде до того, що ці паростки майбутнього ніколи не проб'ються назовні й повноцінно не відвоюють собі місце під сонцем.

Наша віра похитнулася після того, як окремі представники влади області розпочали проти «Ярославни» справжній

хрестовий похід. Привселюдно приклеївши кооперативу ярлик «посередника», тобто «дармоїда» чи «захребетника», який плутається у солідних бізнесменів під ногами, направило до нас цілий гурт різних перевіряльників. Точнісінько так, як це робили їхні попередники. Либонь, щоб задекларувати зміну господаря?

А місяць тому було заявлено на одній з районних нарад, мовляв, коли розгонимо «Ярославну», один раз перехворіємо, а потім зараємо. Цікаво: з ким? Ось тому й біжать українські селяни з рідних домівок на заробітки у світ за очі, ось тому і вмирає рідне село. Для переконливості наведемо лише одну цифру. Якщо до революції у Путивльському районі налічувалося 174 тисячі мешканців, наприкінці 90-х — близько 60, то зараз заледве 34 тисячі. І чи не половина працюючих стоять на біржі. Ось така «життерадісна» стратегія у нинішніх владних структур?

Тому й вирішили звернутися до Вас з цим листом. Ви наша остання надія і розрада, наш останній порятунк. Вам, Вікторе Андрійовичу, людині віруючій, сам Бог велів

повірити також у простих українців, давно замучених псевдореформаторами та їхніми обіцянками. Допоможіть українському селу і селянам вдихнути на повні груди ковток свіжого повітря. Приведіть нарешті до тями селянських «захисників». Інакше невдовзі від нас залишаться одні спогади.

Це — не гіпотеза і не припущення, висмоктані з пальця, а жорстока реальність. У серпні наші «доброзичливіці», взявши на озброєння нецивілізовані методи, оголосили нам справжню війну. О першій годині ночі 20 серпня цього року вони підпалили власність кооперативу — два молокозаводи і трансформаторну будку, яка живить струмом і село Скурсове, і кооперативний міні-молкозавод. Трансформатор і один молокозавод згоріли наполовину, автомобіль вигорів повністю. Ось так нині в Україні й, зокрема, на Вашій рідній Сумщині, шановний пане Президент, «реформують» село комерційні структури, які діють під прикриттям «помаранчевізму». Тож лише Вам під силу вгамувати їхні вовчі апетити.

Листа підписали понад 150 жителів сіл.

■ ВРОЖАЙ-2005
Нещадна битва цукроварів за буряки
На Тернопільщині запрацювали «дикі» бурякопункти і «тіньові» кагати

Дві незалежні лабораторії з визначення фізичної забрудненості та інших параметрів солодких коренів запрацювали в області. Вони покликані стати арбітрами між товаровиробниками і переробниками та покласти край конфліктам, котрі виникають щосезону.

Загалом цукровий сезон на Тернопільщині обіцяє бути вдалим. Буряки вродили на славу та ще й площі під ними дещо зросли. Тож цукровари сподіваються виробити 164 тисячі тонн солодкого піску. Підстави для такого оптимізму є. Готові до сезону всі вісім цукроварень — здебільшого вони технічно оновлені. Укладено договори з товаровиробниками. Взагалі відносини між товаровиробниками і переробниками останнім часом поліпшилися: вони більше довіряють один одному. Про це свідчить зміна пропорції у посівах на користь сільгосппідприємств. Якщо торік серед здавачів переважало населення, то тепер — великі підприємства.

Але не все так однозначно. Особливо багато нез'ясованих моментів щодо ціни на цукросировину. Вирішено поки що не відмовлятися від давальницької схеми, особливо стосовно індивідуальних здавачів. Вона діятиме у пропорції 40 на 60, де 40 відсотків отримає переробник, а 60 — товаровиробник. За словами начальника облуправління харчової і переробної промисловості Миколи Білоруса, селянин за тону залікової ваги має одержати продукції на 223,4 гривні: 64 кг цукру, 23 кг меласи, 447 кг жому. 223,4 — це, до речі, мінімум. Максимум — 232 грн. Варіації — на розсуд заводів. Що стосується грошового вираження праці селян, то заводи готові платити по 180 гривень за тону, великим здавачам — 185—190 гривень. Щоправда, цукроварні за межами області заманюють цінами в 220 гривень, тож частина сировини може перекочувати туди. Щороку з'являються «дикі» бурякопункти, «тіньові» кагати. Полювання за сировиною активізуються... Власники тернопільських заводів кажуть, що під час встановлення ціни за сировину виходили з вартості цукру на ринку. Нині вона впала до 3,10—3,20 гривні за кілограм. І кажуть, може поповзти до низу ще більше. Звідси запитання: то чи була необхідність імпортувати цукор-сирець, якщо тільки на складах області досі зберігається 10 тисяч тонн торішнього цукру?

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Вибрики двовладдя

■ САМОВРЯДУВАННЯ

З 1 липня цього року в Бахмацькій міськраді засідають... два міських голови. Річ у тім, що 9 червня місцевий Бахмацький районний суд поновив на посаді міського голови Олега Поліщука, який був усунутий від владних повноважень ще у 2003 році. В акті державного виконавця від 1.07.2005 року зазначено, що він «має доступ та займає кабінет міського голови м. Бахмач в приміщенні Бахмацької ради». У той же час дочий міський голова Катерина Лузанова відмовилась передавати йому печатку і продовжує виконувати свої повноваження.

...Олег Поліщук став міським головою Бахмача ще в 2000 році, коли йому виповнилося лише 28. Амбіційному молодому політикуві, який переміг на виборах, поламавши плани районного керівництва, не дуже-то таланило на ширі стосунки з тими, у кого в руках було вирішення бюджетної політики в місті. Перед виборами 2002 року О. Поліщука навіть по-дикому побили в райдержадміністрації, щоб він «не висовувався» і знав своє місце. Але цей інцидент, навпаки, зблизив його з виборцями, які хотіли перемін. Він знову став головою.

На жаль, рушійних перемін після його перемоги в місті не сталося. Чому? Міський голова, на його біду, прагнув виконати обіцянки бахмачанам радикальним шляхом.

— Ми виступили категорично проти вилучення з бюджету міста належних нам коштів, які можна було б використати на благоустрій, — розповів він. — Спочатку з цього приводу подали позов на райдержадміністрацію, потім на райраду, а згодом на облдержадміністрацію. Бо саме за розпорядженням голови облдержадміністрації відбулося вилучення коштів.

Ця колізія завершилася плачевно для ініціатора спору з верхами. Бюджет був довго незатвердженим, що породило невдоволення в місті. Прецеденту ж із поверненням грошей міській громаді не вийшло. Натомість у міського голови з'явилася купа інших проблем. Деснянський районний суд у

липні 2003 року визнав О. Поліщука винним у здійсненні корупційного діяння (сприяння в отриманні квартири рідній сестрі) і оштрафував його на 850 гривень. При цьому постанова судового органу забороняла йому займати посади в державних органах протягом трьох років. У серпні 2003 році місцевий Новозаводський суд за другим фактом (отримання путівки в санаторій вартістю 3504 гривні) теж визнав міського голову винним у здійсненні корупційного діяння, оштрафував на 850 гривень і теж заборонив займати посади в державних органах.

Зрештою 2 вересня 2003 року за ініціативою одинадцяти депутатів скликається позачергова сесія Бахмацької міськради, яка висловлює недовіру О. Поліщуку й відправляє його у відставку. Причому проголосували за недовіру мерові всі 26 депутатів, які взяли участь у таємному голосуванні. Протокол містить їхні одкровення на сесії, сповнені критичних зауважень на адресу міського голови. Фактично конфлікт з верхами паралізував діяльність органу самоврядування: депутати практично не збирались, їхня робота не координувалась, а голова дуже багато часу займався судовими справами...

Невдовзі в місті відбулися вибори нового міського голови. Жителі віддали перевагу програмі Катерини Лузанової.

Олег Васильович практично три роки відстоював свої права в судах. Постановою Верховного Суду України від 10 березня 2004

року було скасовано постанову судді Новозаводського районного суду від 1 серпня 2003 року, а справу закрито через відсутність у діях О. Поліщука складу корупційного діяння. Постановою апеляційного суду Чернігівської області від 20 квітня 2005 року скасовано постанову Деснянського районного суду через відсутність у діях экс-мера складу корупційного діяння. Через це, як установив Бахмацький суд, «законних підстав для його звільнення з роботи на даний час немає і за таких обставин він підлягає поновленню на попередній роботі, а рішення Бахмацької міської ради від 2 вересня 2003 року «Про недовіру міському голові» та «Про дострокове припинення повноважень міського голови» підлягають визнанню неправомірними та скасуванню».

Чому ж Катерина Лузанова не видає печатки своєму попередникові?

— Місцевий суд звернув увагу тільки на останні скасування рішень щодо корупційних дій, вчинених позивачем, — сказала вона. — Водночас депутати висловили недовіру Олегові Поліщуку не тільки тому, що їх ознайомили з постановою судів, а й через те, що він не забезпечував здійснення посадових повноважень. З лютого по вересень не було жодної сесії. Бюджет міста затвердили лише після того, як міський голова був усунутий з виборної посади.

Виникла й ще одна правова колізія. К. Лузанову обрала громада міста. Чи має право суд визнати її вибір незаконним, якщо порушень чинного законодавства при цьому не сталося? Щодо неї особисто теж існує норма закону, яка регламентує можливі причини звільнення. Катерина Олексіївна не порушувала Конституцію, чинне законодавство, не є сумісником, не змінювала громадянство, не визнана судом недієздатною... Або таке: скажімо, минає ще кілька місяців, Бахмач обирає нового

голову на виборах 2006 року, а судова тяжба нарешті завершується на користь О. Поліщука. Новообраний голова повинен скласти повноваження на користь колишнього?

Апеляційний суд Чернігівської області 12 серпня скасував рішення місцевого Бахмацького суду і направив справу йому ж для нового розгляду. Схоже, судовий процес довкола законності перебування посадових осіб у кріслі міського голови Бахмача справді «перелізе» у 2006 рік. У О. Поліщука є підстави ще поборотися за посаду міського голови — адже за наявності рішень суду про визнання розпоряджень чи дій сільського, міського голови незаконними позачергові вибори признає Верховна Рада. У Бахмачі ж на це не питали дозволу. А головною підставою для зібрання сесії 2 вересня 2003 року були все-таки судові рішення. У депутатів Бахмацької міськради є теж свій супротивний козир — другий пункт рішення «Про недовіру міському голові», де зазначається про «незабезпечення здійснення у відповідності з чинним законодавством наданих міському голові посадових повноважень відповідно до змісту пунктів 8-го, 10-го, 13-го, 15-го, 19-го і 20-го ст. 42-ї та пункту 5-го ст. 46-ї Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні». Сесія Бахмацької місь-

кради від 12 липня 2005 року вирішила «повторно висловити недовіру О. В. Поліщуку» з вищезгаданою аргументацією та з додатком 4, 7, 9 пунктів 42 статті названого закону. Щоправда, довести порушення цих положень чинного законодавства О. Поліщуком у суді явно буде нелегко. «Жодної аргументації в рішенні сесії Бахмацької міської ради «Про повторне вираження недовіри міському голові» від 12 липня 2005 р. не наводиться і не надаються підтверджувальні документи про порушення мною як міським головою вищезгаданих норм закону», — зазначає у своїй скарізі до Бахмацького районного суду позивач.

А нині К. Лузанова відміняє прийняті рішення О. Поліщука. У свою чергу він приймає розпорядження про припинення рішення 19 позачергової сесії міськради. Одне слово, в Бахмачі вибрики двовладдя. Добре, якщо вони хоча б дадуть поживу законодавцям для вирішення подібних колізій у правовому руслі в майбутньому.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

На знімку: Олег Поліщук (другий зліва) та Катерина Лузанова (справа) зі своїми адвокатами під час засідання апеляційного суду Чернігівської області.

Фото автора.

Яке завтра у системи профтехосвіти?

II. Що робити? Варіанти відповідей

■ ТОЧКА ЗОРУ

Чому система професійно-технічної освіти, незважаючи на бурхливу діяльність високопосадовців, перебуває, вважаю, на межі краху?

По-перше, за роки незалежності енергія можновладців, про що йшлося у попередньому номері «ГУ», була спрямована не на реформування, а, на мою думку, на пристосування союзної системи профтехосвіти до нових соціально-економічних умов. Про це свідчать законодавчі, нормативні, розпорядчі, концептуальні документи. Жоден із них не передбачає докорінних змін, які зумовлені об'єктивно хоча б тим, що радянська профтехосвіта забезпечувала потреби командної економіки. За таких умов відсутність орієнтації на розвиток закономірно веде до розпаду, стагнації, регресу. І хоч би які нові лозунги проголошувалися, хоч би які громадські чи міжгалузеві ради створювалися, хоч би які програми чи накази писалися — змін не буде до тих пір, поки не дамо відповідь на запитання «Яка система профтехосвіти потрібна Україні... Ринкова, самоокупна чи «школярсько-соцзабезівська?». Саме такою вона є сьогодні. До-речі, відповісти мають, насамперед, не працівники галузі, а платники податків, роботодавці, врешті-решт, учні.

По-друге, професійно-технічна освіта, яка за своєю сутністю є міжгалузевою системою підготовки робітничих кадрів, залишилася відомою освітанською системою. Освітня(!), а не ринок праці визначають, скільки робітників і з яких спеціальностей потрібно готувати, чого і в яких обсягах навчати, які приймати іспити, як організовувати навчальний процес. Всі путіги до співпраці із службами зайнятості зведені, в основному, лише до укладання угод на пе-

репідготовку та підвищення кваліфікації непрацюючого населення і то далеко не у всіх закладах профтехосвіти.

По-третє, не вироблена ефективна фінансова політика стосовно профтехосвіти. Більша частина коштів, що їх виділяють із державного бюджету на утримання закладів, витрачається не на професійну підготовку, а на надання учням загальної середньої освіти, їхню соціальну підтримку тощо. Через відсутність механізму або порядку багатоканального фінансування професійно-технічної освіти не отримують коштів із місцевих бюджетів, незважаючи на те, що зміними до ст. 85 Бюджетного кодексу України такі видатки здійснювати дозволено.

По-четверте, упродовж багатьох років триває, як на мене, непрофесійне, малоефективне управління профтехосвітою. Прийняте минулого століття рішення про передачу системи в підпорядкування освітанського міністерства було, впевнений, помилковим. Воно не принесло користі. У Міністерстві освіти і науки нині керування (ми свідомо не вживаємо поняття «управління») профтехосвітою здійснюється одним із найменш численних департаментів. Ще складніша ситуація в регіонах, де скорочення кількості працівників обласних управлінських структур, які займаються профтехосвітою, доведено до абсурду.

По-п'яте. Зруйнована стара і не створена нова система інформаційного та науково-методичного супроводу. Безрезультатною, з точки зору практиків, є робота загальноукраїнського Науково-методичного центру профтехосвіти.

80 відсотків обласних науково-методичних установ працюють в орендованих приміщеннях, площі багатьох із яких не відповідають санітарним нормам. 30 відсотків цих установ не мають власних бібліотек, 90 відсотків — комп'ютерних читальних залів. Вони переплачують лише 3—5 періодичних видань.

Але головною причиною нинішнього стану системи є невизначеність її ролі та місця в суспільстві, відсутність у держави та роботодавців зацікавленості в її функціонуванні, нехтування інтересами навчальних закладів профтехосвіти на місцях.

Україна стала перед вибором: або продовжувати здійснювати стосовно системи профтехосвіти сьогодишню політику, або шукати непопулярні, але виважені та оптимальні шляхи її реформування. Якщо буде зроблений перший вибір — самоліквідація системи неминуча, її не врятують навіть мільярди вливання з державного бюджету. І це відбується дуже швидко, особливо в умовах сьогодишньої демографічної кризи і готовності вищих навчальних закладів вручити диплом (навіть не один) про вищу освіту всім, хто згоден заплатити гроші. Якщо обирати другий шлях, то не можна зволікати. Потрібно діяти. Діяти швидко, наполегливо, рішуче.

На нашу думку, є два варіанти таких дій.

Перший — радикальний. Йдеться про повне роздержавлення системи підготовки робітничих кадрів або про приватизацію закладів освіти, в яких вона здійснюється; їхніми власниками мають стати ті, кому потрібні фахівці, або ті, для кого підготовка робітничих кадрів є бізнесом. За державою, у цьому випадку, може залишитися контроль з метою недопущення пе-

репрофілювання і регуляторна діяльність у вигляді ліцензування та атестації. Замоovníком, у випадку потреби, зможе виступати, крім юридичних і фізичних осіб, і держава. За державою могла б залишитися функція інформаційного та програмно-методичного супроводу.

Зрозуміло, що такий крок вимагає, насамперед, істотних змін у чинному законодавстві та психології керівників системи профтехосвіти, адже переважна більшість із них давно звикла до того, що гроші можна просто отримувати, а не заробляти.

Про те, що подібна система працюватиме значно ефективніше, ніж чинна, свідчить досвід підготовки робітників на виробництві, де збережені навчальні центри, школи тощо. Хоч як прикро це усвідомлювати освітянам, але виробничники переконалися, що муляр чи маляр, якого вчили таємницям майстерності на виробництві, шляхом проб і помилок, має кращу підготовку, ніж той, хто здобував її у навчальних кабінетах та майстернях, на застарілому обладнанні.

Ще один вагомий доказ на користь вибору запропонованого вище шляху реформування профтехосвіти: не буде потреби утримувати управлінські структури як на загальнодержавному, так і на місцевому рівнях.

Другий варіант змін є менш радикальний. Його можна назвати регіоналізацією профтехосвіти. Він передбачає передачу професійно-технічних навчальних закладів у власність регіонів та фінансування їх із відповідних бюджетів. Кількість учнів, які проходять професійну підготовку, перелік професій та терміни навчання визначатимуть місцеві служби працевлаштування та замовники кадрів, участь яких у фінансуванні видатків на підготовку буде унормована законодавством.

Можливо, тоді вдасться уникнути абсурдних ситуацій, коли в регіоні немає жодного державного бару чи ресторану, а сотні барменів, офіціантів або кухарів готують за бюджетні кошти.

Обравши цей шлях, необхідно буде сформувати нову систему управління і за структурою, і за змістом. Відповідно, мають бути створені регіональні управлінські структури. Виведення системи із складу МОНУ, вважаю, дозволить уникнути подальшої школяризації системи; ліквідувати статус її меншовартості, налагодити тісніші зв'язки із замовниками кадрів; ефективніше використовувати бюджетні кошти тощо. Головним змістом роботи новостворених управлінських структур має стати пошук шляхів розвитку системи, адаптації її до ринкової економіки, сервісне забезпечення закладів освіти, а не дріб'язковий контроль та нагляд за їхньою роботою, як це є сьогодні.

Регіоналізація профтехосвіти буде неможливою без формування регіональних ринків освітніх послуг з підготовки робітничих кадрів.

Передбачаю, зазначені варіанти реформування спричинять неоднозначну реакцію тих, хто до системи причетний. Зрозуміло, їм хочеться зберегти старе і примарне, але добре знане і тому таке рідне. Не виключено, жорстких умов конкуренції не витримають ті, хто найголосніше кричить про реформи. Багатьом треба буде змінювати усталені погляди і переконання. Декому доведеться залишити тепле і насиджене місце. Але такі реалії життя... Щоб збудувати нове, потрібно зламати старе. Досить хвалитися тим, що ми його успішно зберігаємо.

Ігор ЛІКАРЧУК, доктор педагогічних наук, професор, заслужений працівник освіти України.

Правління АТЗТ «Луганськмиськбуд»

повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, що відбудуться 18 листопада 2005 року о 13 годині за адресою: 91047, м. Луганськ, вул. Фабрична, 1-с. Реєстрація акціонерів з 12 години.

Порядок денний зборів акціонерів АТЗТ «Луганськмиськбуд»:

1. Звіт ревізійної комісії АТЗТ «Луганськмиськбуд».
2. Звіт генерального директора АТЗТ «Луганськмиськбуд».
3. Про дивіденди за 2004 рік.
4. Затвердження річного балансу за 2004 рік.
5. Про внесення змін і доповнень у Статут АТЗТ «Луганськмиськбуд».
6. Про майно АТЗТ «Луганськмиськбуд».
7. Перевибори виконавчих і контролюючих органів АТЗТ «Луганськмиськбуд».

Голова правління Аюпов К. В.

Господарський суд Львівської області (79010, м. Львів, вул. Личаківська, 81) 12.09.2005 р. у справі №6/201-29/236 постановив визнати Товариство з обмеженою відповідальністю «Фобос ТВК» (79054, м. Львів, вул. Шевченка, 36, ЄДРПОУ 33252693. Поточний рахунок №26002000537001 у відділенні №37 Філії ВАТ КБ «Над-ра» ЛРУ, МФО 325978) банкрутом і відкрити ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Винярьського Олега Еміліановича (79020, м. Львів, вул. Варшавська, 66/21; ліцензія Міністерства економіки та з питань Європейської інтеграції України серія АА №487814 від 13.05.2003 року).

Адреса для поштових відправлень: 79015, м. Львів, вул. Тургенева, 73, а/с 5985.

Ухвалою від 01.09.2005 року Господарський суд Кіровоградської області (25006, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 29) порушив справу №10/167 про банкрутство ВАТ «Олександрійський завод поліграфічної техніки» (28000, м. Олександрія Кіровоградської області, Кіровоградське шосе, 157), код ЄДРПОУ 02424843, р/р 26003000529001 та ввів процедуру розпорядження майном.

Розпорядником майна призначено Сердюка О. Е. (ліцензія серія АА №630105, адреса: м. Олександрія, вул. Червоного козацтва, 41/2).

Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 14.09.2005 р. у справі №42/142Б визнано банкрутом підприємство боржника - Товариство з обмеженою відповідальністю «Східно-Український земельно-фінансовий центр» м. Донецьк (код ЄДРПОУ 32123020), зареєстроване за адресою: 83016, м. Донецьк, вул. Передова, 6/2 та відкрито ліквідаційну процедуру відповідно ст. 51 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

Ліквідатором призначено Голову ліквідаційної комісії Гнут Юлію Богданівну (юридична адреса боржника).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Кіровоградської області (25006, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 29) постановою від 04.03.2005 р. по справі №10/121 Приватна агрофірма «Приютівська», адреса: Україна, 27134, с. Приют Новоукраїнського району Кіровоградської області, код ЄДРПОУ 31652285, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатор - Білуга Інна Володимирівна, ліцензія серія АБ №116068 від 17.11.04 р., адреса: 25030, м. Кіровоград, пр-т Правди, 7, к. 5, кв. 4, тел.: 56-83-17.

Постановою Господарського суду Полтавської обл. (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 06 вересня 2005 року Приватне-орендне підприємство «Кибинівське», с. Кибинці, Миргородського р-ну, Полтавської обл., код ЄДРПОУ 03772542 визнано банкрутом та введено ліквідаційну процедуру в порядку ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» по справі № 7/72.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Крючкову Ірину Василівну (Ліцензія арбітражного керуючого № 669639 від 28 липня 2003 року, 36009, м. Полтава, вул. Опитна, 4, кв. 41).

Заяви кредиторів приймаються в місячний термін з дня публікації оголошення.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та керуючий санацією ДП «Красноармійське АТП-11464» ВАТ «Донецькавтотранс», повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються активи ДП «Красноармійське АТП-11464» ВАТ «Донецькавтотранс», які знаходяться за адресою: м. Димитров, вул. Артема, 56: 1. Автомобіль ЗІЛ-431412, 1990р., початкова ціна продажу - 9336,89грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 466,84грн. 2. Автомобіль КА-МАЗ-5410, 1990р., початкова ціна продажу - 7937,53грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 396,88грн. 3. Автомобіль ГАЗ-5312, 1992р., початкова ціна продажу - 1923,23грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 96,16грн. 4. Автомобіль КРАЗ 256 Б-1, 1992р., початкова ціна продажу - 12517,35грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 625,87грн. 5. Автомобіль ГАЗ 5201, 1989р., початкова ціна продажу - 3632,91грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 181,65грн. 6. Автомобіль ГАЗ 3307, 1991р., початкова ціна продажу - 7716,09грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 385,81грн. 7. Автомобіль КАМАЗ 5320, 1984р., початкова ціна продажу - 16446,67грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 822,33грн. 8. Автомобіль ГАЗ 2411, 1987р., початкова ціна продажу - 4158,19грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 207,91грн. 3 фіксованими умовами конкурсу та технічною характеристикою об'єктів можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізованого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р 260077397 в ДОД АПНБ «Аваль» м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмово заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 25 календарних днів із дня публікації у газеті по 15 жовтня 2005р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 21 жовтня 2005р., у ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області об 1100 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з керуючим санацією ДП «Красноармійське АТП-11464» ВАТ «Донецькавтотранс». Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83 та на сайті: bankruptcy.region.dn.ua

Господарським судом Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1), ухвалою від 05.08.2005 р. порушено провадження у справі № 10/88 про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Сагайдацьке ХПП» (38033, Полтавська обл., с. Сагайдак Шишацького району, КОД ЄДРПОУ 00955503, банківські реквізити: р/р 26006710197670 в ПОФ АКБ «Укросбанк», МФО 331014, м. Полтава, 36014, вул. Жовтнева, 43). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Овсій Яніну Павлівну (м. Полтава, 36014, вул. Островського, 24, кв. 1, ліцензія № 176160 від 09.08.2005 р.).

Заяви кредиторів до боржника приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Закрите акціонерне товариство «Новоліта» (надалі - «Товариство»), код ЄДРПОУ 31696013, повідомляє про проведення позачергових Загальних зборів акціонерів ЗАТ «Новоліта», які відбудуться 05 листопада 2005 року об 11:00 за адресою: м. Київ, вул. Западинська, буд. 9-А (надалі - «Збори»).

Реєстрація акціонерів здійснюватиметься за місцем проведення зборів з 10:00 до 10:50.

Для участі у Зборах акціонерам необхідно мати документи, що посвідчують особу, доручення на право представляти акціонера на позачергових загальних зборах акціонерів, оформлене відповідно до вимог чинного законодавства.

Порядок денний:

1. Розгляд заяви про вихід акціонера з Товариства та відступлення належної йому частки в Статутному капіталі Товариства іншій юридичній особі.
2. Розгляд заяви про відступлення акціонером частини належної йому частки в Статутному капіталі Товариства іншій юридичній особі.
3. Розгляд питання про реорганізацію шляхом перетворення Закритого акціонерного товариства «Новоліта» в Товариство з обмеженою відповідальністю.
4. Викладення Статуту Товариства в новій редакції.

З усіма документами, пов'язаними з питаннями, запропонованими на розгляд позачергових загальних зборів акціонерів, акціонери можуть ознайомитися в робочі дні з 9:00 до 18:00 до дати зборів за місцем проведення зборів.

Довідки за тел.: (044) 467-42-68; 467-44-28.

Акціонерний комерційний банк «Чорноморський банк розвитку та реконструкції» повідомляє про зміну порядку денного загальних зборів акціонерів, які відбудуться 27 вересня 2005 року. Збори відбудуться за адресою: м. Сімферополь, вул. Більшовицька, 24. Початок зборів об 11-30. Реєстрація учасників з 10-30 до 11-30 за місцем проведення зборів.

Порядок денний:

1. Підведення підсумків сьомої емісії акцій Банку. Затвердження звіту про наслідки підписки на акції.
2. Внесення змін до Статуту Банку.
3. Передача ведення реєстру власників іменних цінних паперів Банку.
4. Зміна складу Спостережної ради Банку.
5. Зміна складу Ревізійної комісії Банку.

Для участі в зборах акціонерам необхідно мати при собі документи, які підтверджують особу, а представникам акціонерів — доручення на право участі та голосування на зборах, засвідчені згідно до діючого законодавства України.

Довідки за тел.: 8 (0652) 510-365, 510-127.

Правління.

ВАТ «Універсам №14»

Повідомляє акціонерів, що чергові загальні збори відбудуться 10 листопада 2005 року о 18 годині за адресою: м. Київ, вул. Вереснева, 24. Дата та час реєстрації учасників зборів: 10 листопада 2005 року з 17:00 до 17:50.

Місце реєстрації акціонерів: м. Київ, вул. Вереснева, 24.

Порядок денний:

1. Звіт правління ВАТ «Універсам №14» про господарську діяльність за 2004 рік.
2. Звіт та висновки ревізійної комісії по звіту за 2004 рік.
3. Затвердження результатів діяльності за 2004 рік, розподіл прибутку за 2004 рік та затвердження планового нормативу відрахувань до фонду дивідендів за 2005 рік.

Для участі в зборах потрібно мати при собі: документ, що посвідчує особу акціонера чи його представника; доручення на право участі у зборах (для представників акціонерів). Телефони для довідок: емітент: 566-01-63; реєстратор: 268-94-73.

ЗМІНИ та доповнення до Умов проведення державної тиражної лотереї «ЛОТО-ЗАБАВА»

В розділі IV» Призовий фонд та його розподіл» пункти 4.5. та 4.7. викласти в наступній редакції:

«4.5. У випадку перевищення суми відрахувань до Джек Поту над сумою Джек Поту тиражу, різниця перевищення спрямовується у резервний фонд лотереї та використовується згідно «Положення про порядок формування та використання резервного виграшного фонду по лотереї «Лото-Забава», затвердженого наказом генерального директора оператора.

4.5.1. Кошти резервного фонду лотереї використовуються для формування Джек Поту лотереї в розмірі, визначеному пунктом 4.4. «Умов проведення державної тиражної лотереї «Лото-Забава».

4.5.2. В разі перевищення суми резервного фонду лотереї необхідної для забезпечення формування Джек Поту лотереї в розмірі, визначеному пунктом 4.4. «Умов проведення державної тиражної лотереї «Лото-Забава», різниця перевищення суми відрахувань, спрямовується до призового фонду виграшів IV - ої категорії, які розігруються згідно «Порядку розігрування грошових призів IV категорії призового фонду державної лотереї «Лото-Забава».

4.7. Мінімальний приз на ігровий варіант у лотереї «Лото-Забава» гарантується в розмірі вартості одного білета (чека гравця) - 3 грн.

Суми призів I-ої, II-ої та III-ої категорій відскакуються до величини кратної гривні.

Сума коштів, яка залишається після визначення розміру призів I-ої, II-ої, та III-ої категорій, спрямовується до резервного фонду лотереї.

В разі недостатньої суми призового фонду для виплати призів IV-ої категорії та формування Джек Поту лотереї, вони поповнюються за рахунок відповідного зменшення відсотка відрахувань на призи III-ої категорії. МСЛ може додавати до суми призового фонду для виплати призів IV-ої категорії та формування Джек Поту лотереї тиражу власні кошти, порядок відшкодування яких за рахунок сплат участі в лотереї подальших тиражів, визначається Наказами МСЛ.»

Доповнення до Умов випуску та проведення державної миттєвої грошової лотереї «Телефортуна» (нова редакція)

Згідно п. п. «Окремі розіграші», п.9 Умов випуску та проведення державної миттєвої грошової лотереї «Телефортуна» (нова редакція), керуючись міркуваннями ділової політики і в зв'язку з шостою річницею виходу першого телевізійного розіграшу в ефір, з 2 жовтня 2005 року провести акцію «МЕГА ДЖЕК-ПОТ ВІД «ТЕЛЕФОРТУНИ»». В зв'язку з чим доповнити п. п. «Додаткові розіграші» п. 9 Умов наступними абзацами:

— гравець, який в грі за джек-пот стає переможцем, отримує виграш «МЕГА ДЖЕК-ПОТ ВІД «ТЕЛЕФОРТУНИ»», сума якого складає 1 000 000 (один мільйон) гривень і який додається до джек-поту телевізійного розіграшу при умові, якщо на ігровому столі залишилися стояти ще два циліндри (незалежно від їх кольору) інших гравців, які всією площею дна торкаються поверхні столу.

Якщо на ігровому столі залишаються стояти менше трьох циліндрів (включаючи циліндр переможця в грі за джек-пот), то гравець стає володарем джек-поту поточного телевізійного розіграшу і до його виграшу сума «МЕГА ДЖЕК-ПОТУ ВІД «ТЕЛЕФОРТУНИ»» не додається.

Акція проводиться до того часу, поки «МЕГА ДЖЕК-ПОТ ВІД «ТЕЛЕФОРТУНИ»», сума якого складає 1 000 000 (один мільйон) гривень, не буде розіграний згідно цих Умов.

Виграш джек-поту телевізійного розіграшу не дає права на отримання «МЕГА ДЖЕК-ПОТ ВІД «ТЕЛЕФОРТУНИ»», якщо не виконані умови акції (на ігровому столі залишилися стояти менше трьох циліндрів, які всією площиною дна торкаються поверхні столу).

Виграш «МЕГА ДЖЕК-ПОТ ВІД «ТЕЛЕФОРТУНИ»», сума якого складає 1 000 000 (один мільйон) гривень, виплачується головним офісом ТОВ «Телефортуна, ЛТД» в термін, обмежений 360 днями, з моменту показу телевізійного розіграшу в телевізійному ефірі.

Господарський суд Запорізької області (69001, вул. Шаумяна, 4, м. Запоріжжя) постановою від 29.08.2005 року у справі №19/106(05) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо товариства з обмеженою відповідальністю «Атомелектромонтаж»(71500, Україна, м. Енергодар, Промзона, а/с 101, АК ПІБ, р/р 26001301191158, м. Енергодар, МФО 313098, код за ЄДРПОУ 32506861).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Потапова Олександра Олександровича (ліцензія №799120 від 25.06.2004 року), адреса: 71500, Запорізька область, м. Енергодар, а/я 118.

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє:

13 вересня 2005 року внесено зміни в Реєстр банків - учасників (тимчасових учасників) Фонду. Учасник Фонду Акціонерний Банк «Перший Інвестиційний Банк» (м. Київ) змінив назву на **Відкрите акціонерне товариство «Перший Інвестиційний Банк»** (реєстраційний номер у Фонді - 137, дата реєстрації у Фонді 08.08.2000 р., номер Свідоцтва учасника - 127 від 13.09.2005.)

У справі згідно з постановою Господарського суду Київської області від 15.04.2003 р. за № 264/26-02 реалізується майно банкрута на відкритих торгах.

Майно складає: магазин, склад отрутохімікатів, склад будівельних матеріалів, ларьок, обладнання комбінормового заводу УМК-Ф-2, теплогенератор (2 од.), а/м ГАЗ 53.

За додатковою інформацією щодо купівлі продажу (умови, строки, порядок продажу) майна банкрута СВК ім. Т. Г. Шевченка (с. Тростинка, Васильківського р-ну, вул. Миру, 4) звертатися за тел. 8 (050) 311-86-43, або за адресою: а/с 189, м. Київ, 01030.

Постановою господарського суду міста Києва від 17.05.2005 р. у справі № 23/683-б українсько-американське спільне підприємство у формі товариства з обмеженою відповідальністю «Вірджинія» (04209, м. Київ, вул. Озерна, 8-а, код ЄДРПОУ 14334271) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором призначено Борисенко С. Є. (ліцензія АА № 630112 від 19.12.2004 р., м. Київ, вул. Деревообробна, 5.

22 вересня — мінлива хмарність. У східних областях, місцями у південній частині — короткочасні дощі, у Карпатах та на Закарпатті — невеликий дощ; температура вночі 7—12 градусів тепла, на узбережжі морів та у Криму 15—17, вдень 18—23. На решті території — без опадів; температура вночі 3—8 тепла, на поверхні ґрунту місцями, окрім центральних областей, заморозки — 0—3, вдень 16—21 тепла

■ СПОРТ

Призів і подарунків вистачило всім

У мальовничому селі Хрущівка, що на Черкащині, зібралися найкращі футбольні вболівальники з навколишніх населених пунктів, щоб підтримати свої команди, які змагалися за Кубок Героя Радянського Союзу Миколи Сукача.

Ідею журналістів газети «Український футбол» про проведення турніру серед шкільних команд регіону підтримали директор місцевого СТОВ «Перемога» Григорій Зінченко та колишні випускники місцевої школи — голова фермерського господарства «Мрія» Михайло Ткалич і директор чернобайвської ветеринарної аптеки «Панацея» Надія Бесараб. Саме вони подбали про призи та подарунки. Були вітання з української столиці та італійського Мілана. Їх надіслали юним футболістам президент ПФЛ Равіль Сафіуллін, президент Асоціації аматорського футболу Федір Шпиг та капітан збірної України Андрій Шевченко.

Уже на старті змагань визначилися лідери. По дві перемоги здобули хлопці з Кривonosівської та Пальмирської середніх шкіл. Вони завдали поразок командам Хрущівки та Зорівки. Тож у завершальному поєдинку кривonosівці й пальмирці змагалися за головний приз. Нічия — 1:1. А за найкращою різницею забитих і пропущених м'ячів переможцями стали хлопці з Пальмирської школи.

Дипломи і грамоти від Асоціації аматорського футболу та оргкомітету турніру вручено командам, гравцям та їхнім наставникам. Крім того, діти поїхали додому з комплектами м'ячів, футбольними книгами та буклетами, солодошами і запашним короваєм. Не залишився без нагороди навіть наймолодший учасник турніру В'ячеслав Демчинський, який одержав чудовий подарунок — годинник.

За словами організаторів турніру, змагання віднині стануть традиційними і по праву посядуть важливе місце у спортивному житті не лише мешканців Хрущівки, а й усього регіону і відіграють важливу роль у залученні їх до регулярних занять фізкультурою та спортом.

Микола МОТОРНИЙ,
заступник головного редактора газети
«Український футбол».

Черкаська область.

Вісті звідусіль

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. 9-й тур. «Дніпро» — «Металург» Д. 1:0. 7 000 глядачів. Гол: Шелаєв, 59.

У п'ятому турі чемпіонату Угорщини суперник «Шахтаря» у Кубку УЄФА «Дебрецен» на своєму полі зіграв уніцію з «Уйпештом» — 2:2. А суперник донецького «Металурга», грецький ПАОК, у третьому турі свого національного чемпіонату зіграв уніцію 0:0 з «Іраклісом».

Київ. Товариський матч збірних (U-17). Україна — Бельгія. 2:0. Обидва м'ячі у другому таймі забili Войтенко і Пшеничний.

Вітрильний спорт. Чемпіонат країни у класі крейсерських яхт. Акваторія Київського водосховища. Участь брали 20 екіпажів. Переможцем у найпрестижнішому чвертьтонному класі став «Океан» з Київщини, де капітаном Олександр Казнадей (екіпаж — Олександр Сич, Андрій Дяченко, Юрій Димко). Другим призером став «Оксамит України» (Київ) на чолі з капітаном Максимом Зінченком, де серед матросів був срібний призер Олімпіади-2004 і новий чемпіон світу Родіон Лука. Четверте місце цього разу дісталось ще одному київському екіпажу популярної яхти «Гетьман» під керівництвом Юрія Семенюка.

На знімку: «Океан» з чемпіонським екіпажем на борту.

Фото Олексія ШИБАНОВА (Україном).

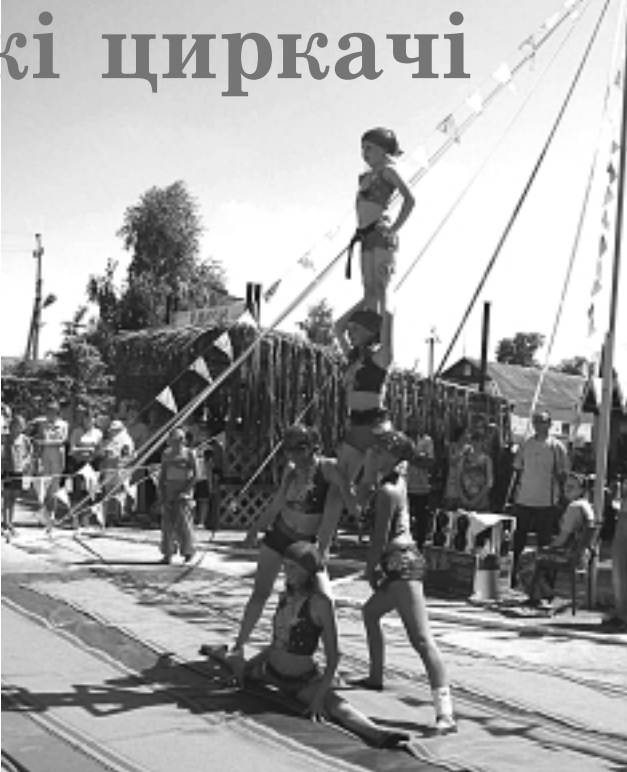
Сільські циркачі

Селище Макошине, що в Менському районі, не один рік відоме своїми... циркачами. Вони — окраса будь-якого культурно-масового заходу в райцентрі, Чернігові. Дитячий зразковий цирковий колектив «Юність» представляв область і на творчому звітні кращих колективів, і на Снівочому полі.

А ведуть свій родовід місцеві циркачі відтоді, як двадцять років тому в селище приїхала Тамара Шепіна й організувала перший цирковий колектив при Будинку культури. Незвичне заняття багатьох зацікавило і навіть заінтригувало. Бо хоч що кажуть, а цирк і село важко поєднати. Проте, з'ясовується, як для кого. Невтомні тренування учнів з учителем незабаром дали перші результати, а згодом їх уже супроводжували успіх і оплески глядачів. Спочатку вдома, потім на виїздах.

— Я в шість років стала циркачем — повітряною гімнасткою, — розповідає керівник «Юності» Вероніка Бур. — На жаль, у 1996 році наша улюблена вчителька Тамара Олексіївна в тридцятирічному віці померла від тяжкої хвороби. Але колектив не розпався. Я продовжила її справу. У Ніжині здобула фах режисера-постановника. Нині в мене майже 40 підопічних, які день у день опановують ази циркового мистецтва.

Серед вихованців Вероніки Анастасія — й син Максим, який уже виконує багато акробатичних вправ. Діти роблять складні й навіть, здається, ризиковані трюки. Тут вам і високі «піраміди», і віртуозні вправи зі скакалками, і різноманітні акробатичні етюди. Одного разу керівник високого рангу, котра сиділа в першому ряду, ледве не втратила свідомість, коли малолітню артистку «кинули в зал» і благополучно спіймали. Ризик, але продуманий, кажуть, тут мусить бути. Буває, що на заняттях не обходиться без синців.

— Я мала їх багато, як тільки почала займатися у колективі, — каже Олеся Маглич, котра мріє вступити до циркового училища.

Та дівчатка терплячі й мужні. Навіть більше, ніж хлопці, яких обмаль. Що більше практики, то менше падінь та синців. Хоча в колективі кожен епізод передбачає надійну страховку, все одно невеличкі неприємності трапляються. Проте помилки та біль не розчаровують більшість юних артистів.

За 20 років творчого життя у колективі вже з'явилися свої традиції. Наприклад, завжди дають концерт на честь випускників школи, важливих подій у колективі. Юні циркачі багато що вміють і роблять самі. Зокрема, шийють самостійно декорації та одяг. Причому, по кілька разів на сезон. Вероніка Анастасіївна спершу робить вироки. А потім до них елементи творчості вносять мами циркачів, самі виконавці. Добирають у колектив, як правило, гнучких п'яти-шестирічних дітлахів.

А вже через 10—11 років вони стають справжніми віртуозами своєї справи.

Незважаючи на бідне фінансування, холодні зими (доводиться збиратися у невеличкому залі, де більш-менш тепло), самодіяльні артисти радують своїми виступами і сільський люд, і гостей багатьох заходів. Їхній виступ біля монумента Дружби у відомій Сеньківці спостерігали навіть президенти Білорусі, України, Росії.

Поки що з колективу не вийшов у професійні циркачі жоден вихованець. Але батьки дітей та Вероніка з цього приводу не жалкують. Головне — сільські діти займаються улюбленою справою, доторкнулися до мистецтва, яке народжує красу. І це — найголовніше, кажуть учні зі своєю наставницею.

Сергій ПАВЛЕНКО.

сmt Макошине Чернігівської області.
На знімку: на Миколаївському ярмарку у Коропі виступають макошинські циркачі.

Фото автора.

Данилов попив водички і був здоровий

На закритій шахті «Брянківська» почала працювати перша установка з очищення води. Тепер за допомогою американських фільтрів «Дженерал електрик» шахтну воду можна перетворити на питну.

Донедавна 380 кубометрів високомінералізованих вод з надр закритої шахти заливали городи колишніх гірників, перетворюючи їх на солончаки, підмивали фундаменти домашніх споруд і псували колодазі. Відтепер у брянківчан з'явилася надія: підтоплення, схоже, зменшує свій рівень. Мало того, установка дає змогу використовувати шахтну воду і для поливання, і для пиття.

Голова Луганської облдержадміністрації Олексій Данилов продегуствовав очищену воду і з задоволенням повторив цю

процедуру на «біс». Але головний лікар обласної санепідемстанції Анатолій Докашенко, незважаючи на те, що такі установки у світі використовуються давно й добре себе зарекомендували, остерігається підписувати необхідні документи, поки не переконається, що після обробки вода справді хорошої якості. Його побоювання можна зрозуміти, адже експеримент такого роду проводиться в Україні вперше. Якщо очищення буде добрим, досвід луганчан поширяться по всій країні. Поки в регіоні заплановано будівництво десяти таких установок, одна з яких (найпотужніша — 600 кубометрів води на годину) з'явиться в Красному Лучі.

Алла АНТИПОВА.

Луганська область.

Подільські каменотеси — почесні громадяни Торжка

■ ЗНАЙ НАШИХ!

Представники династії каменотесів Знаміровських із містечка Гнівань, що на Вінниччині, стали почесними громадянами російського міста Торжок.

Такої честі засновник династії Леонід Рафаїлович Знаміровський, який от уже 40 років працює з каменем у місцевому гранітному кар'єрі, разом із синами Анатолієм, Олександром та Юрієм удостоєні за

виготовлення монументального постаменту для пам'ятника російському академіку Миколі Львову. Майже рік працювали майстри над обробкою гранітної брили заввишки 7,2 метра.

Про подільських каме-

нотесів наші північні сусіди дізналися завдяки їхнім гранітним «автографам»: свого часу Знаміровські оздоблювали залізничний вокзал у Санкт-Петербурзі, виконували замовлення для поляків, вірмен, для ін-

ших країн. На Вінниччині вони є творцями пам'ятників Данилові Нечаю в селі Черемошне Тиврівського району та військовим льотчикам — в обласному центрі.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

21 ВЕРЕСНЯ

■ 1648 р. Розпочалася битва під Пилявцями.
■ 1812 р. У Криму закладено Нікітський ботанічний сад.
■ 1841 р. При Київському університеті відкрито медичний факультет (згодом виокремився в інститут).
■ 1943 р. Визволено від гітлерівців Чернігів. Розпочалось формування Дніпра.
■ 1944 р. У Вінніпезі (Канада) помер Олександр Кошиць, хоровий диригент і композитор. 1919-го заснував Українську республіканську капелу.
■ 1950 р. Прийнято рішення про будівництво Каховської ГЕС.

Редактор номера
Володимир КОРОЛЮК.

Редколегія:
Леонід БРОВЧЕНКО,
Анатолій ГОРЛОВ,
Сергій ДЕМСКИЙ,
Віталій ЖЕЖЕРА,
Іван ІЛЛЯШ,
Світлана ПИСАРЕНКО,
Віталій СУДДА.

Головний редактор
Анатолій ГОРЛОВ.

► За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

► Редакція не завжди підіпєє позицію авторів публікації.

► Рукописів не повертаємо.

► Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

► При використанні наших публікацій посилаю на «Голос України» обов'язково.

► Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси:
для фізичних осіб — 40224, 08775.
для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна:
для фізичних осіб — 3,30 грн.
та 2,00 грн.

для підприємств і організацій — 6,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденок В. І.
(Друкарня «Нормальні ціни»)
61068, м. Харків,
вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 355

ВАТ «Видавництво «Вільна Україна»

79026, м. Львів,
вул. В. Великого, 2.

Зам. 533

ВАТ «Видавництво «Кієвська правда»

04136, м. Київ,
вул. М. Гречка, 13.

Зам. 3459

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;

відділ реклами — 449-72-53,
454-81-34,
454-81-44;

телефакс — 449-85-62.

✉ E-mail: mail@golos.com.ua

— загальний
рекламний
відділ реклами

let@golos.com.ua —
відділ листів

foto@golos.com.ua —
відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet:
http://uamedia.visti.net/golos